

české Vězeňství

ročník 14 • číslo 4/2006

Z obsahu

číslo 4/2006

Preferuji odpovědnost a pořádek

Rozhovor s 1. náměstkem generálního ředitele Vězeňské služby České republiky plukovníkem PhDr. Zdeňkem Kreuzziegerem. str. **10**

Programy narovnání v podmínkách výkonu trestu

O švýcarských zkušenostech z oblasti mediace píše dr. Jaroslav Hála. str. **12**

Mezinárodní spolupráce v oblasti vzdělávání vězňů

Vězeňská služba ČR je prostřednictvím Středního odborného učiliště zapojena do dvou mezinárodních projektů, zaměřených na oblast vzdělávání vězňů. O jaké projekty se jedná, se dozvíte z článku dr. Martina Váni. str. **14**

Eskortáči

O tom, jak vypadá jeden den eskortní služby Vazební věznice Praha-Pankrác, vypráví naše reportáž. str. **20**

Obhájili jsme titul mistrů Evropy

Ve Francii se konalo mistrovství Evropy vězeňských služeb v kopané – EURO 2006. Více o průběhu soutěže v rubrice Sport. str. **26**

Foto na obálce: Eskorta v akci
Autor: Karel Neuvirt

Zprávy

Zpravodajství z GŘ VS ČR a organizačních jednotek vězeňské služby. str. **2–9, 32**

Vážení čtenáři,

nový školský zákon (č. 561/2004 Sb.) se zásadním způsobem dotkl i činnosti Středního odborného učiliště Vězeňské služby České republiky (SOU). V současné době je SOU zřízeno nařízením ministra spravedlnosti ČR č. 1/1994 a zařazeno do registru škol a školských zařízení ČR. Ředitelství SOU je organizačně začleněno do Generálního ředitelství VS ČR, odloučená pracoviště – školská vzdělávací střediska – jsou zřízena v sedmi věznicích jako organizační součásti věznic.

Nový školský zákon stanoví, že „ministerstvo spravedlnosti zřizuje a zrušuje střední školy vězeňské služby a školská zařízení jim sloužící a školy a školská zařízení pro osoby ve výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody“. Dále uvádí, že „ministerstvo obrany, ministerstvo vnitra a ministerstvo spravedlnosti zřizuje školy a školská zařízení jako organizační složky státu“. Pojem „organizační složka státu“ je definován zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Zřizovatelé škol měli podle nového školského zákona podat návrh na zařazení jimi zřizovaných škol do školského rejstříku nejpozději do 31. 3. 2006. Tento návrh však nemohl být ministerstvem spravedlnosti podán, neboť školský zákon umožňuje zařadit do rejstříku škol ČR jen organizační složky státu, což SOU není. Z tohoto důvodu bude SOU vyřazeno z registru škol ČR ke dni 31. 8. 2006.

Zřízení školy pro vězněné osoby ve smyslu nového školského zákona jako organizační složky státu by v praxi znamenalo vytvoření zcela nového právního subjektu postaveného úplně mimo Vězeňskou službu ČR. Toto řešení je neakceptovatelné zejména proto, že Vězeňská služba ČR by byla odkázána na služby subjektu zcela mimo ni, přestože má zákonnou povinnost vzdělávání vězněných osob zajistit. Majetek SOU by musel být vyčleněn z majetku vězeňské služby, přestože veškeré vybavení učeben a dílen odborného výcviku je dislokováno ve věznicích. Pracovníci SOU by přestali být zaměstnanci Vězeňské služby ČR a do věznic by vstupovali jako „hosté“ zvenčí, bez jakéhokoliv právního vztahu k vězeňské službě i k vězněným osobám.

Z iniciativy Vězeňské služby ČR se proto uskutečnilo jednání s pracovníky legislativního odboru Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, z něhož vyplynulo, že optimálním řešením problematiky oblasti vzdělávání vězňů by byla změna školského zákona, která by umožnila zřídit „školu pro vězně“ jako organizační jednotku Vězeňské služby ČR. V tom smyslu byl připraven i legislativní návrh změn příslušných zákonů, který byl následně předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Návrh nebyl přijat z důvodu nedostatečného počtu hlasujících poslanců (z přítomných 135 hlasovalo jen 60, pro bylo 58, proti dva, ostatní se zdrželi hlasování).

Jaký je tedy dopad této situace do praxe? Školská vzdělávací střediska budou pracovat i nadále jako součásti věznic, k 31. 8. 2006 ale zanikne právo SOU vydávat celostátně platná vysvědčení a celostátně platné výuční listy. Učitelé ztratí uvedeným dnem statut pedagogických pracovníků. Výuka však bude i nadále probíhat ve stávajícím rozsahu s tím, že učební obory budou nahrazeny kurzy. V září 2006 bude v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR iniciováno nové jednání, o kterém jsme přesvědčeni, že povede ke změně školského zákona v tom smyslu, že „školu pro vězně“ bude moci zřídit Vězeňská služba ČR jako svou organizační složku. Následně pak bude podán návrh na zařazení této školy do registru škol ČR.

PaedDr. Martin Váňa,
ředitel SOU

Ocenění zásluh

Generální ředitel Vězeňské služby ČR genmjr. Mgr. Luděk Kula udělil

Vyznamenání zaměstnanci z věznice Příbram

MEDAILI VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČESKÉ REPUBLIKY I. STUPNĚ

mjr. PhDr. Vavřinu MATÚŠKOVI, zástupci vedoucího oddělení výkonu trestu, Věznice Příbram (30. 5. 2006);
plk. Mgr. Kazimierzi MARKIEWICZOVI, řediteli věznice č. 1 Wrocław (27. 7. 2006);

MEDAILI VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČESKÉ REPUBLIKY II. STUPNĚ

npor. Zdeňke STEHLÍKOVÉ, pověřenému orgánu VS ČR, Věznice Valdice (30. 5. 2006);
pplk. Jozefu ČECHOVI, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
pplk. Jozefu FÁROVI, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
pplk. Ing. Bc. Ivo MRHALOVI, zástupci ředitele odboru vězeňské a justiční stráže, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
plk. Mgr. Kamile MECLOVÉ, ředitelce, Věznice Světlá nad Sázavou (3. 7. 2006);
mjr. Janu KALUSOVI, vrchnímu inspektoru strážní služby, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
npor. Marcele LASZYOVÉ, strážné II. třídy, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
mjr. Karlu RAJZLOVI, vrchnímu inspektoru strážní služby, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
plk. JUDr. Jaroslavu VAŇKOVI, řediteli Policie ČR města Brna (26. 7. 2006);

MEDAILI VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČESKÉ REPUBLIKY III. STUPNĚ

pplk. Mgr. Milanu SIMOVI, I. zástupci řediteli, Věznice Valdice (30. 5. 2006);
mjr. Bc. Jaroslavu POPÍKOVI, vedoucímu oddělení vězeňské a justiční stráže, Věznice Příbram (30. 5. 2006);
mjr. Mgr. Radomíru ŠNYPŠOVI, zástupci vedoucího oddělení výkonu trestu, Věznice Příbram (30. 5. 2006);

Vyznamenání zaměstnanci z věznice Vinařice

Kpt. L. Říčanek přijímá Medaili VS ČR III. stupně

- mjr. Bc. Jitce STLOUKALOVÉ**, pověřenému orgánu VS ČR, Věznice Příbram (30. 5. 2006);
plk. Bc. Pavlu ŠEFLOVI, řediteli Věznice Plzeň (5. 6. 2006);
kpt. Lubomíru ŘÍČÁNKOVI, inspektoru strážní služby - operátorovi, Věznice Vinařice (27. 6. 2006);
npor. Jaroslavu ČERMÁKOVI, strážnému 1. třídy pro eskortní službu, Věznice Vinařice (27. 6. 2006);
por. Ludku KLINDEROVI, dozorci 2. třídy, Věznice Vinařice (27. 6. 2006);
pplk. Bc. Zdeňku BUDÍNSKÉMU, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
pplk. Ing. Rastislavu COLOŇOVI, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
pplk. Jaroslavu KÁCHOVI, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
pplk. Bc. Františku KAŠIČKOVI, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
mjr. Vlastimilu ŘÍČKOVI, radovi VS, Generální ředitelství VS ČR (28. 6. 2006);
prap. Stanislavu BUKOWSKÉMU, strážnému I. třídy justiční stráže, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
kpt. Janu RYBÁŘOVI, dozorci I. třídy, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
por. Františku KOUDELOVI, služebnímu řidiči, generální ředitelství VS ČR (24. 7. 2006);

PLAKETU VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČESKÉ REPUBLIKY I. STUPNĚ

- doc. Ing. Jaroslavu REKTOŘÍKOVI, CSc.**, proděkanu ESF, Masarykova univerzita Brno (19. 6. 2006);
Ing. Miroslavu BARGELOVI, CSc., dipl. EBS, řediteli IMS Brno, (19. 6. 2006);

PLAKETU VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČESKÉ REPUBLIKY II. STUPNĚ

- Ing. Radoslavě HÜTTNEROVÉ**, náměstkyni generálního ředitele VS ČR (16.5. 2006);
Janě KAŠPAROVÉ, vedoucí správního oddělení, Věznice Stráž pod Ralskem (27. 6. 2006);
Ing. Ivanu GRŇOVI, vedoucímu studijního oddělení vzdělávacího střediska, IV VS Kroměříž (19. 6. 2006);
Radce EŠLEROVÉ, pracovníci studijního oddělení vzdělávacího střediska, IV VS Kroměříž (19. 6. 2006);
PhDr. Ivě ENACHESCU-HRONCOVÉ, Ph. D., psycholožce, Psychiatrická léčebna Kroměříž (19. 6. 2006);
Mgr. Zuzaně CHVÁTALOVÉ, profesorce, gymnázium Kroměříž (19. 6. 2006);
PhDr. Antonínu OLEJNÍČKOVI, psychologovi, Brno (19. 6. 2006);
PhDr. Oldřichu TEGZE, psychologovi, Středisko psychologických služeb Brno (19. 6. 2006);
PhDr. Jiřímu VACKOVI, CSc., Masarykova univerzita Brno (19. 6. 2006);
MUDr. Emanuelu DONĚKOVI, primáři, Psychiatrická léčebna Kroměříž (19. 6. 2006);
MUDr. Janě DOŇKOVÉ, lékařce Nemocnice Milosrdných sester sv. Vincence de Paul (19. 6. 2006);
Ludmile TOMÁŠKOVÉ, personalistce, Věznice Valdice (30. 6. 2006);
Bc. Jiřímu PURKARTOVI, I. zástupci ředitele, Věznice Příbram (30. 5. 2006);
Marii HAMŘÍKOVÉ, vrchní všeobecné sestře zdravotnického střediska, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
Janě HOLÍKOVÉ, finanční účetní, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
Dagmar KLIMOSZKOVÉ, finanční účetní, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006);
Marii ZELINOVÉ, správní referentce, Vazební věznice Ostrava (3. 7. 2006).

Npor. J. Čermák přijímá Medaili VS ČR III. stupně

Plk. Mgr. K. Meclová přijímá Medaili VS ČR II. stupně

por. L. Klindera přijímá Medaili VS ČR III. stupně

Setkání čtyř generálů

OMŠENIE • NA POZVÁNÍ GENERÁLNÍHO ŘEDITELE ZVJS GEN. JUDR. OTY LOBODÁŠE SE VE DNECH 22. AŽ 24. KVĚTNA 2006 KONALO V OMŠENIU (TRENČIANSKÉ TEPLICE) MEZINÁRODNÍ PRACOVNÍ SETKÁNÍ GENERÁLNÍCH ŘEDITELŮ VĚZEŇSKÝCH SLUŽEB SLOVENSKA, ČESKÉ REPUBLIKY, MAĎARSKA A POLSKA, TZV. VISEGRÁDSKÉ ČTYŘKY. JEDNÁNÍ SE KRÁTCE ZÚČASTNILA I MINISTRYŇE SPRÁVEDLNOSTI SLOVENSKE REPUBLIKY DOC. JUDR. LUCIA ŽITŇANSKÁ.

Zleva generální ředitelé Marek Szostek (Polsko), Oto Lobodáš (Slovensko), László Csere (Maďarsko) a Luděk Kula (ČR)

Českou vězeňskou službu reprezentovali generální ředitel VS ČR genmjr. Mgr. Luděk Kula s chotí, náměstkyně generálního ředitele Ing. Radoslava Hüttnerová a vrchní ředitel kabinetu generálního ředitele plk. PhDr. Miloslav Jůzl, Ph.D.

Slovenská strana připravila pro účastníky setkání vskutku bohatý program na nejvyšší úrovni, jehož součástí bylo vystoupení generálních ředitelů jednotlivých zemí a jejich náměstků – ekonomů. Genmjr. Kula

svou prezentaci zaměřil nejen na informace o českém vězeňství, ale soustředil se zejména na technické novinky postupně zaváděné ve Vězeňské službě ČR. Jeho náměstkyně Ing. Hüttnerová informovala o zaměstnávání vězňů, PPP projektech připravovaných v české vězeňské službě a o celkové ekonomické situaci.

Mezinárodní setkání probíhalo v přátelské pracovní atmosféře a přineslo účastnícím stranám mnoho zajímavých podnětů pro další

práci ve vězeňství. Zpestřením programu byly i exkurze do věznic Leopoldov a Nitra-Chrenová a do Institutu vzdělávání v Nitrě. Vyvrcholením setkání bylo závěrečné slavnostní posezení na zámku v obci Mojmirovce. Praktickým výsledkem další spolupráce a výměny zkušeností V-4 je uspořádání pracovní schůzky na úrovni náměstků generálních ředitelů, kterou uspořádá český partner v září.

Plk. PhDr. Miloslav Jůzl, Ph. D.

Výročí poprav Milady Horákové

PRAHA • Před 56 lety byli popraveni čtyři odsouzení z vykonstruovaného politického procesu s Miladou Horákovou. Na místě, kde byly popravy v areálu pankrácké věznice provedeny, se konalo ve výroční den 27. června 2006 pietní shromáždění. Přítomné uvítal ředitel Vazební věznice Praha-Pankrác plk. JUDr. Jaroslav Gruber, jménem Sdružení bývalých politických vězňů hovořil Stanislav Stránský a základní historická fakta připomenul vedoucí Kabinetu historie a dokumentace vězeňské služby PhDr. Aleš Kýr.

V prvním velkém politickém procesu stálo 31. května 1950 před soudem třináct obžalovaných – osm bývalých funkcionářů strany národně socialistické (JUDr. M. Horáková, Františka Zemínová, Antonie Kleinerová, Jan Buchal, JUDr. Jiří Hejda, JUDr. Josef Nestával, JUDr. Oldřich Pecl, František Přeučil), dva sociální demokraté (JUDr. Zdeněk Peška, Vojtěch Dundr), dva funkcionáři strany lidové (JUDr. Bedřich Hostička, JUDr. Jiří Křížek) a jeden obviněný z trockismu (Záviš Kalandra). Žaloba je vinila z toho, že z nenávisti k lidově-demokratickému režimu připravovali protistátní puč a různé teroristické akce, a to v žoldu špiónážních služeb USA, Anglie, Francie a Jugoslávie. Přes četné protesty a žádosti o milost, jejichž odesílateli byly světoznámé osobnosti a vědci (A. Einstein, B. Russel, J. Bernal), vynesl Státní soud v Praze dne 8. června 1950 rozsudky. Za budovou vězeňské nemocnice na Pankráci pak byla popravena Milada Horáková, Záviš Kalandra, Jan Buchal a Oldřich Pecl. Ostatní političtí vězni z tohoto procesu inscenovaného na základě pokynů sovětských poradců byli potrestáni doživotními a dlouhodobými tresty.

PaedDr. Lubomír Bajcura

Porada ředitelů věznic

PRAHA • GENERÁLNÍ ŘEDITEL VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČR GENMJR. MGR. LUDĚK KULA ZAHÁJIL DNE 20. ČERVENCE V KONFERENCEČNÍM SÁLU ZOTAVOVNY VS ČR V PRAZE NA KVĚTNICI PRAVIDELNOU PORADU ŘEDITELŮ VĚZNIC V OPTIMISTICKÉM TÓNU. V ÚVODU POCHVÁLIL ŘEDITELE VĚZNIC ZA ODPOVĚDNÝ PŘÍSTUP K ČERPÁNÍ ROZPOČTOVÝCH PROSTŘEDKŮ PŘEDEVŠÍM V OBLASTI PŘESČASOVÝCH HODIN, KTERÉ BY MĚLY BÝT NAŘIZOVÁNY VÝHRADNĚ VE VÝJIMEČNÝCH PŘÍPADECH.

Tato slova potvrdila i jeho ekonomická náměstkyně Ing. Radoslava Hüttnerová, která informovala přítomné o probíhající analýze energetických výdajů, jež bude vlivem růstu cen energií nutné částečně pokrýt z rezervního fondu VS ČR. Zmínila se o přípravě návrhu státního rozpočtu na rok 2007 a o přípravě PPP projektu, který dospěl do fáze ekonomického posuzování technických výkresů. Dále upozornila na nutnost respektování nového zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jenž bude vydáním nařízení generálního ředitele platného od 1. srpna konkretizován na podmínky vězeňství.

Úsporu finančních prostředků sleduje podle ředitele odboru vězeňské a justiční stráže plk. JUDr. Miloslava Mádleho také nařízení o plánování směn, které od počátku srpna nahradí dosavadní NGR č. 3/2002 a metodický list ředitelky ekonomického odboru č. 2/2002.

Dosavadní příznivý vývoj celkových početních stavů vězňů, zejména pokles počtu osob ve výkonu vazby pod hranici 2500 obviněných, potvrzuje podle názoru ředitele odboru výkonu vazby a trestu plk. Mgr. Milana Hospodky hypotézy obsažené v optimalizačních výhledech na léta 2006–2008. Vývoj počtu vězňů umožňuje pokračovat v reprofilačních opatřeních směřujících zejména k rozšiřování ubytovací kapacity ve výkonu trestu odnětí svobody. Od 1. září budou přemístěni první vězni do Věznice Rapotice, bude to 30 odsouzených v typu s dohledem a 20 odsouzených v typu s dozorem.

O některých předběžných závěrech ze třetí periodické návštěvy Výboru proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu

Účastníci porady ředitelů věznic

zacházení nebo trestání Rady Evropy (CPT) hovořil první náměstek generálního ředitele VS ČR plk. PhDr. Zdeněk Kreuzzieger. Proti několika formulacím textu závěrů, které dosud nemají definitivní platnost, se již musela vězeňská služba ohradit. Některá kritická paušalizující hodnocení se kromě toho do závěrů dostala vlivem chybného překladu a o upřesnění konkrétních formulací pokračuje dialog s CPT. Generální ředitel na závěr vystoupení svého prvního náměstka doplnil, že při setkání se členy výboru CPT v Úřadu vlády ČR hlavní závěry z návštěvy CPT vyzněly pro vězeňskou službu pozitivně a že pracovní text je třeba hodnotit vcelku, nikoli jen na základě výčtu kritických postřehů. Členové CPT totiž konstatovali, že od poslední návštěvy došlo k velkému zlepšení úrovně zabezpečování výkonu vazby a trestu.

V diskusi se ředitel věznic a představitelé generálního ředitelství věnovali praktickým

otázkám součinnosti při plnění služebních úkolů. V závěru se generální ředitel zmínil o dvou připravovaných akcích mezinárodního významu: o uspořádání mezinárodní konference o vězeňství a o účasti vězeňské služby na Olympiádě policejních, hasičských a vězeňských sborů v roce 2007 v Austrálii.

V průběhu porady vystoupili se svými prezentacemi zástupci firem, které nabízejí účinnou technologii na pomoc vězeňské službě. Jiří Šatánek a Marian Kechlibar podali informace o možnostech ochrany mobilní komunikace prostřednictvím elektronického šifrování, které dodává Circle Tech, s. r. o. Zástupci firmy Zenitel Cosys, s. r. o., Leoš Nevoľe a Radek Kotýnek představili ředitelům věznic systém detekce osob ukrytých v nákladních automobilech a přepravních kontejnerech.

PaedDr. Lubomír Bajcura

Pavel Němec besedoval s vězni

ČECHY • Poslední májový víkend věnoval místopředseda vlády a ministr spravedlnosti České republiky JUDr. Pavel Němec problematice vězeňství. Během pracovní cesty v doprovodu vrchního ředitele sekce Kabinetu ministra JUDr. Pavla Škváry, MBA, a 1. náměstka generálního ředitele Vězeňské služby České republiky plk. PhDr. Zdeňka Kreuzziegera navštívil čtyři vybrané věznice (Světla nad Sázavou, Pardubice, Plzeň a Všehrady) a tři vazební věznice (Hradec Králové, Praha-Pankrác a Praha-Ruzyně).

Pavel Němec se zajímal o pracoviště, kde jsou zaměstnány odsouzené osoby, a prohlédl si ubytovny odsouzených. Ve všech věznicích, které navštívil, besedoval také s odsouzenými. Jejich nejčastější dotazy směřovaly nejen k novému trestnímu zákonu a tématům souvisejícím s výkonem trestu, průtahy soudních jednání a nedostatkem finančních prostředků ve vězeňství.

Kpt. Mgr. Lenka Smutná

Dohoda o spolupráci

BRATISLAVA • Ředitelé vazebních věznic Praha-Ruzyně a Bratislava plk. Ivan Horák a plk. Mgr. Peter Novák uzavřeli v květnu letošního roku v Bratislavě Dohodu o vzájemné spolupráci.

Dohoda umožňuje kontakty mezi měšťnanci obou stran ve sportu a kultuře, organizaci recipročních skupinových či individuálních odborných stáží, výměnných setkání a rekreačních pobytů. Byla uzavřena na dobu do konce roku 2011 s tím, že bude automaticky prodloužena o dalších 5 let, pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví.

Na základě této dohody se již v polovině června uskutečnila první návštěva slovenských kolegů v Praze. Hosté si prohlédli Vazební věznici Praha-Ruzyně a oddělení pro výkon trestu odnětí svobody odsouzených žen v Řepích. Navštívili také rekreační zařízení vazební věznice Moldava.

Bc. Ludmila Šamánková

Personální změny

Novým ředitelem Vazební věznice Litoměřice byl k 15. červenci 2006 ustanoven plk. Mgr. Jiří Beránek. V této funkci vystřídal dlouholetého ředitele této vazební věznice plk. Ivana Trpišovského, který na vlastní žádost ukončil svůj pracovní poměr u Vězeňské služby ČR. Vedením Vazební věznice Teplice byl k 15. červenci 2006 pověřen dosavadní služební zástupce ředitele pplk. JUDr. Václav Sisel.

(red)

Padesát nových pracovních míst

DRAHONICE • Za velký úspěch v oblasti zaměstnávání vězňenských osob lze považovat uzavření smlouvy na dobu neurčitou mezi Věznicí Drahonice a firmou F. X. MEILLER Slaný, s. r. o., dne 25. května 2006. Zajišťuje 50 volných pracovních míst pro práce schopné osoby ve výkonu trestu. Odsouzení budou vykonávat pomocné práce lakýrnické, zámečnické a autoopravářské.

(mk)

Poděkování

Milí přátelé, kolegyně a kolegové,

jelikož vzdělávací středisko Kroměříž ukončilo k 31. 7. 2006 svou činnost a veškeré další vzdělávací aktivity se přesunuly do Stráže pod Ralskem, chtěl bych vám všem touto cestou poděkovat za spolupráci při naplňování plánu celoživotního vzdělávání pracovníků vězeňské služby. Byla to práce náročná, zajímavá a přinesla oběma stranám spoustu zkušeností a námětů pro další práci, a to nejen v oblasti vzdělávání.

Přeji vám mnoho dalších pracovních a osobních úspěchů a ještě jednou vám děkuji.

Ing. Libor Matieska, vedoucí vzdělávacího střediska & kolektiv pracovníků vzdělávacího střediska Kroměříž

Horní řada: Ing. Ivan Grňa, Ing. Libor Matieska, PhDr. Miloslav Jůzl, Ph.D., JUDr. Antonín Rambousek, dolní řada: Mgr. Gabriela Slováková, JUDr. Jiří Šebek, Petra Konečná, Radka Ešlerová

Beseda se seniory

OPAVA • Ředitel opavské věznice plk. Mgr. Petr Prasek na žádost zástupkyně Klubu důchodců v Opavě přednášel seniorům o historii trestání, která na Opavsku sahá až do 13. století, a poté v diskusi odpovídal na jejich dotazy. Posluchače nejvíce zajímalo, jakým stylem se odsouzení stravují, jaké jsou denní náklady na jednoho vězně, zda je pro ně práce, jaké jsou formy vzdělávání odsouzených žen a převýchova mladistvých. Petr Prasek také věnoval do knihovny Klubu důchodců vázaný výtisk Výroční zprávy Vězeňské služby ČR za rok 2005 a publikaci České věznice.

I to je jedna z cest, jak umožnit veřejnosti nahlédnout za zdi věznice a přiblížit jí práci s odsouzenými.

Dagmar Slaná

Oráčov má nový vchod

ORÁČOV • Věznice Oráčov až do letošního dubna postrádala moderní vstupní objekt, který by odpovídal nejen současným podmínkám bezpečnostním, ale i estetickým. Vždyť první dojem si návštěvníci o věznici dělají již při průchodu branou. Nevýhovující prostorové podmínky dosavadního vstupu a stísněné pracoviště strážného u vchodu byly důvodem k zahájení rozsáhlé rekonstrukce vstupního objektu.

Stavební práce započaly v listopadu 2005 a mrazivé počasí letošní zimy komplikovalo jejich zdárný průběh. Za plného provozu bylo nutné vyřešit otázku náhradního vstupu do objektu. Nakonec se dočasně muselo přestěhovat strážní stanoviště doslova na silnici včetně provizorního umístění rentgenu a detekčního rámu. Pro vstup osob do administrativní části objektu bylo zřízeno další strážní stanoviště. V této souvislosti je třeba vyzdvihnout práci příslušníků, kteří i v nepříznivých podmínkách zabezpečovali bezchybný výkon služby na tomto exponovaném pracovišti. Zásluhou celého týmu pracovníků oddělení logistiky a vězeňské stráže byl v Oráčově nákladem 3 431 180 korun realizován projekt, za který by se nemusela stydět kterákoliv věznice ve vyspělých zemích Evropy.

Nová přístavba má 9,5 x 6,5 m, je celoprosklená, vyrobená z neprů-

středního a z vnější strany částečně neprůhledného skla. Součástí vstupního objektu je standardní technické vybavení, jako je rentgen zavazadel, detekční rám, elektrické ovládání katrů a branek, dorozumívací zařízení, průmyslová televize a jiné. Nově jsou zde instalovány manipulační přepážky a schránky na mobilní telefony. Samotné strážní stanoviště vstupního objektu bylo koncipováno tak, aby vyhovovalo všem potřebám pro praktický výkon strážní služby. V době zkušebního provozu měli příslušníci vykonávající službu na tomto stanovišti možnost navrhnout své náměty a připomínky.

První zkušenosti z „ostrého“ provozu dokazují, že vybudováním nového vstupního objektu a využíváním detekčního zařízení při kontrole vstupujících osob se minimalizuje riziko vnášení nepovolených předmětů. Obecně platí, že žádné stavební a technické řešení nenahradí poctivou a odpovědnou práci personálu, ale na prostorném a přehledném strážním stanovišti se slouží lépe. Projevuje se to i v rychlosti prováděných kontrolních úkonů a ve spokojenosti osob, které novým vchodem do věznice vcházejí i vycházejí.

*Mjr. Bc. Karel Hájek,
vedoucí oddělení vězeňské
a justiční stráže*

§ Právník odpovídá

V ustanovení § 49 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, je stanoveno, že případně-li v době dovolené příslušníka svátek na den, který je jinak jeho obvyklým dnem služby, nezapočítává se do dovolené.

Je toto ustanovení platné pro všechny příslušníky bez rozdílu s rovnoměrným rozvržením pracovní doby i s nerovnoměrným rozvržením pracovní doby nebo je platné pouze pro příslušníky, kterým byla stanovena pracovní doba rovnoměrně rozvržená v týdnu (jednosměnný provoz)?

*Mjr. Vlastimil Kříž,
Rada VS – zástupce vedoucího oddělení V a JS, VV Brno*

Zákon o služebním poměru ve věcech dovolené nerozlišuje mezi příslušníky vězeňské služby, kteří mají rovnoměrné nebo nerovnoměrné rozvržení doby služby.

Mezi příslušníky však přetrvává řada mylných názorů, že příslušníci pracující v nepřetržitém provozu (s nerovnoměrným rozvržením doby služby) jsou oproti ostatním znevýhodněni. Pokusme se tyto ná-

zory vyvrátit. Pro jednoduchost použijme označení příslušníci pracující v nepřetržitém a v jednosměnném provozu a za základní dobu služby považujeme 40 hodin týdně.

V jednosměnném provozu jsou obvyklými dny výkonu služby dny pondělí až pátek a týdenní doba služby je 40 hodin. Obvyklými dny odpočinku jsou sobota a neděle. Jestliže případně svátek na den výkonu služby, příslušník tento den službu nevykonává a jeho měsíční příjem ani dovolená se mu nekrátí. Stejně je tomu v případě, že svátek případně na den odpočinku, tedy je vlastně zbytečné rozlišovat mezi svátkem a dnem odpočinku. Jestliže příslušník čerpá dovolenou a svátek v jejím průběhu případně na obvyklý den výkonu služby, svátek se do dovolené nezapočítává. Jinak by byl totiž příslušník ve svém nároku na dovolenou zkrácen.

V nepřetržitém provozu může být obvyklým dnem výkonu služby každý den a obvyklý den odpočinku může připadnout i na jiné dny než sobota a neděle. Služba je sice rozvržena nerovnoměrně, ale doba jejího výkonu nemůže za stanovené srovnávací období (zpravidla dvouměsíční) přesáhnout ve svém součtu hranici 40 hodin v týdnu. Svátek nemá při rozvrhování směn žádný význam – příslušník v tento den podle rozvrhu buď pracuje, nebo nepracuje. Za práci ve svátek má příslušník nárok na náhradní volno ve dnech plánovaných směn, měsíční příjem ani dovolená se za dobu čerpání náhradního volna nekrátí. Jestliže svátek případně na den jeho odpočinku (podle rozvrhu směn), příslušník službu nevykonává a ani v tomto případě se mu měsíční příjem ani dovolená nekrátí. Čerpá-li příslušník dovolenou a svátek v jejím průběhu případně na obvyklý den jeho výkonu služby (podle rozvrhu směn), svátek se do dovolené – shodně s příslušníky v jednosměnném provozu – nezapočítává.

JUDr. Lubomír Šimek

Vážení čtenáři, potřebujete-li právní radu, obraťte se na naši právní poradnu.

Věznice Karviná se vytáhla

KARVINÁ • Presentace práce vězeňské služby na Moravě byla ústředním tématem regionální tiskové konference, která se konala ve středu 28. června 2006 ve Věznici Karviná. Z pozvaných novinářů přišli všichni a ještě pár navíc.

Tisková mluvčí Věznice Karviná
Marcela Struharová v roli moderátorky

Doslova lavina článků s vězeňskou tematikou zavalila druhý den všechny hlavní deníky i některé rozhlasové stanice, a to nejen na Moravě, ale i v celostátních vydáních. Kromě nich přinesla reportáže o životě odsouzených a práci zaměstnanců této věznice také televize. Profesionálové z oboru Public Relations vědí, že nejlepším měřítkem úspěšnosti tiskových konferencí není jen počet přítomných novinářů, ale právě počet mediálních výstupů. Z tohoto hlediska lze tiskovou konferenci v Karvině hodnotit velmi kladně.

Úspěch se, jak známo, sám nedostaví. Vyžaduje pečlivou přípravu, odbornou erudici a vstřícnost vystupujících a také dobrý nápad, jak tiskovku zpestřit. To vše v Karvině nechybělo a nás potěšilo, že ředitel Věznice Karviná plk. JUDr. Ján Lazár osobně poděkoval za významnou pomoc při přípravě této akce oddělení pro vztahy s veřejností Generálního ředitelství VS ČR.

Na tiskové konferenci ředitel opavské věznice plk. Mgr. Petr Prasek, který je zároveň mo-

ravským regionálním ředitelem, seznámil novináře se současným stavem výkonu trestu odnětí svobody v podmínkách vězeňských zařízení IV. regionu, kam spadají věznice a vazební věznice ve všech třech moravských krajích. Řekl, že jejich celková plocha ubytovací kapacity činí 3 804 m² a je využita na 104,4 procent. Trest odnětí svobody si zde odpykává 3068 mužů včetně 57 mladistvých a také 235 žen. Ve vazbě je 803 mužů, z nichž 26 jsou mladiství a 36 žen včetně jedné mladistvé. Počet zaměstnanců vězeňské služby v tomto regionu dosahuje 2851, z toho je 1911 příslušníků a 930 občanských zaměstnanců.

Ján Lazár připomněl, že Věznici Karviná je letos 90 let. „Dnes je tato kdysi vazební věznice právě kvůli svému architektonickému řešení (celový systém a cely o výměře asi 8,5 m² – pozn. red.) věznicí, kde jsou ve specializovaných odděleních umístěni trvale pracovní nezařaditelní v dozoru, pracovní nezařaditelní ve zvýšené ostraze a mentálně retardovaní odsouzení ve zvýšené ostraze včetně imobilních odsouzených,“ pokračoval. Zdů-

raznil také, že mentálně zaostalí odsouzení mají IQ nižší než 70 a většina z nich jsou nebezpeční recidivisté s průměrnou délkou trestu 13 let. Práce s nimi je náročná a odborní pracovníci se musejí umět vypořádat s jejich kolísavými náladami, někdy i vyhrožováním, sebepoškozováním a častým zneužíváním lékařské péče.

Zájem novinářů upoutala výstavka nepovolených předmětů vyrobených vězni a keramických děl z rukou členů vězeňského keramického kroužku i ukázka vězeňské stravy. Příslůvkou třešničkou na dortu byla prohlídka věznice, při níž si novináři mohli pohovořit s některými odsouzenými a na vlastní oči vidět příslušníky v plné výstroji, jak eskortují „zdravého nemocného“ figuranta do nemocnice.

Tisková konference pozitivně přispěla ke zvýšení prestiže Vězeňské služby ČR v tomto regionu a pomohla jeho veřejnosti blíže pochopit, jak náročná a odpovědná je práce jejich zaměstnanců.

Mgr. Eva Montgomeryová

Odsouzený podepisuje zástupkyni ředitele
V Karviná plk. PhDr. R. Dlouhého formulář, že
souhlasí s fotografováním své osoby

Co všechno dokáže cvičený pes

HORNÍ SLAVKOV • O zpestření jednoho z několika posledních dní před koncem školního roku dětem z místní základní školy se zasloužili psovodi z Věznice Horní Slavkov v součinnosti se základní kynologickou organizací. Společně předvedli, co jejich psi dokážou. Žáci tak měli možnost porovnat sportovní a služební kynologii. Obdiv sklídili zákroky služebních psů na „Ringo oblek“.

Cílem prezentace bylo nejen předvést schopnosti služebních psů, ale i nastínit práci ve vězeňství, a pomoci tak dětem vytvořit si vlastní názor na důležitost a prospěšnost práce v této ozbrojené složce. Pro nejmladší diváky bylo největší odměnou, že si mohli služebního psa pohladit.

Ředitel ZDŠ v Horním Slavkově zaslal řediteli věznice dopis, v němž mj. ocenil ochotu a vysokou profesionální úroveň příslušníků věznice, s jakou ukázky své práce prezentovali v areálu školy.

Nprap. Petr Vaník, ISS/P,
Pavla Lorenzová

Novinky ve Všehrdech

Kontrolní stanoviště mezi odděleními s dohledem a dozorem. Kontrolu provádí npor. Martin Běloušek, strážný-psovod prap. Josef Dluhoš

V rámci zvýšení bezpečnosti věznice probíhá od srpna 2005 ve vlastní režii věznice postupná úprava a oprava vnitřního oplocení, která spočívá ve výměně pletiva a ostatního drátu. Do současné doby bylo provedeno osazení žiletkového oplocení oddělovací výrobní a ubytovací zónu a výměna pletiva vnitřního oplocení za pletivo žiletkové. S těmito úpravami souvisejí i provedené terénní úpravy a betonáže prahů na všech obnovovaných úsecích. Stejným způsobem byly provedeny i úpravy koridoru věznice, kde byla také částečně vyměněna chodníková dlažba. Věznice Všehrdy je jednou z věznic, která rychle reagovala na využití nové technologie žiletkového pletiva.

Zabránit průniku nepovolených předmětů z venku nebo uvnitř věznice mezi jednotlivými profilacemi významně pomohlo zřízení kontrolního stanoviště mezi odděleními odsouzených zařazených v dohledu a odsouzenými zařazenými v dozoru a mladistvými odsouzenými.

Zprovoznění nové kantýny pro odsouzené v oddělení s dozorem a pro mladistvé letos v červenci, které omezilo styk mezi odsouzenými v jednotlivých profilacích, přispělo ke zvýšení bezpečnosti a zároveň zlepšilo situaci při nakupování ve vězeňské prodejně.

Ke zlepšení fyzické kondice příslušníků a občanských zaměstnanců věznice slouží nová kondiční posilovna, která byla financována z prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb.

Nově vybavena byla také zaměstnanecká jídelna, v níž je zavedena obsluha odsouzenými, kteří tak mohou zúročit své znalosti získané ve výuce učebního oboru Společné stravování ve Školském vzdělávacím středisku věznice.

Bronislava Vetešníková

Otázka pro

ŘEDITELKU VĚZNICE
SVĚTLÁ NAD SÁZAVOU
PLK. MGR. KAMILU MECLOVOU

Z rozhodnutí generálního ředitele VS ČR čekalo Věznici Světlá nad Sázavou rozšíření její stávající profilace o typ zvýšená ostraha. Podařilo se vám splnit tento úkol?

V roce 2005 nám generální ředitel VS ČR při své návštěvě Věznice Světlá nad Sázavou sdělil, že v návaznosti na zajišťování aktuálních potřeb českého vězeňství se u nás počítá také s výkonem trestu odnětí svobody u pachatelek nejzávažnější trestné činnosti, tedy žen odsouzených k výkonu trestu ve zvýšené ostraze. Od počátku řešení tohoto úkolu nám bylo jasné, že ho musíme splnit jak v přijatelném čase, tak v požadované kvalitě.

Čekalo nás nemálo práce, ale tou nejdůležitější bylo dokončení instalace systému spojovací a signálně zabezpečovací techniky, který by odpovídal požadavkům výkonu trestu ve zvýšené ostraze. Museli jsme vyřešit i dlouhodobě nevyužívané kapacity vyčleněné pro výkon vazby u matek nezletilých dětí, a co pokládám za zvlášť důležité, zajistit personální posílení naší věznice. Tento úkol jsme nakonec vyřešili ve spolupráci s věznicemi v Kuřimi, Opavě a Jiřicích a já bych jejich vedení chtěla touto cestou ještě jednou poděkovat za vstřícnost a ochotu.

Tím ovšem realizace zadaného úkolu neskončila. Pro praktický výkon služby a zajištění komplexu podmínek pro odsouzené typu zvýšená ostraha bylo třeba dopracovat vnitřní řád naší věznice. Využili jsme této situace k tomu, že jsme ten stávající komplexně přepracovali, a to tak, aby byl maximálně srozumitelný a obsahoval i veškerá nová a další ustanovení pro všechny kategorie odsouzených žen včetně odsouzených matek s dětmi.

Reprofilace nám přinesla i změny v práci prakticky všech oddělení, zejména však v oddělení pro výkon trestu odnětí svobody, oddělení vězeňské stráže a oddělení logistiky. To se svého úkolu vybavení cel a přebudování katrů zhostilo bezesbýtku stejně jako i další oddělení a vybraní zaměstnanci, kteří byli vysláni na krátkodobou stáž do Věznice Opava. Dnes již mohu konstatovat, že jsme stanovený úkol splnili. Odsouzené ženy v typu věznice zvýšená ostraha již plní programy zacházení se svým novým vychovatelem a odbornými zaměstnanci.

Kamila Meclová

Preferuji oc a pořádek

V polovině července teplota vzduchu v budově Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky připomínala tropy. Z rozpálených stěn sálalo nedýchateľné horko, ale odložit sjednaný rozhovor s 1. náměstkem generálního ředitele Vězeňské služby České republiky plukovníkem PhDr. Zdeňkem Kreuzziegerem na příznivější dobu už nešlo. Uzávěrka tohoto čísla časopisu České vězeňství byla totiž doslova za dveřmi. Záviděl jsem každému, kdo ten den nemusel být v práci, ale u vody, a mne v této souvislosti napadla úvodní otázka.

Pane první náměstkú, zdá se, že letošní léto se doslova překonává a nabízí širokou paletu využití volných dnů. Jaká je vaše představa o hezké dovolené?

Mám rád a preferuji aktivní dovolenou. Nevydržel bych ležet týden nečinně na pláži u moře a každou chvíli tělo otočit na tu či onu stranu, aby snad někde nezbylo neopálené místo. Dovolená je pro mne především příležitostí poznávat nové kraje a život lidí, kteří tam žijí, jejich kulturu, tradice a historii. Snažím se, aby mi nechyběl sport, zejména tenis, cyklistika nebo volejbal.

Dovolte mi ještě jednu osobní otázku. Pracujete v Praze, ale vaše rodina žije v Olomouci. Jak jste se vyrovnal s touto skutečností?

Zpočátku to nebylo vůbec snadné ani pro mě, ani pro moji rodinu. Když opustíte místo, kde jste prožil velkou část svého života, je to vždy důležitý zásah do života. Jenže nabídka, kterou jsem dostal od generálního ředitele vězeňské služby, přichází jednou za život, někdy ani to ne. A i když o ní platí pořekadlo, že každá mince má dvě strany, tak se neodmítá. Pro mne to byla výzva a šance zároveň a také si velmi vážím projevené důvěry i příležitosti být tam, kde se přímo rozhoduje o dalším vývoji českého vězeňství.

Krátce po svém nástupu do nové funkce jste měl příležitost se setkat s vaším slovenským protějškem, 1. náměstkem generálního ředitele ZVäJS Slovenské republiky plk. Mgr. Milanem Jašurkem. Co bylo předmětem vašich rozhovorů?

Především chci zdůraznit, že spolupráce se zahraničními partnery patří k důležitým oblastem činnosti Vězeňské služby České republiky.

Proto považuji naše setkání za kontinuální pokračování dlouhodobé úspěšné spolupráce obou složek a zároveň za příležitost k projednání možností jejího rozšíření. Velký význam přikládám navázání osobních kontaktů s panem prvním náměstkem a vzájemné výměně názorů na řešení společných problémů.

Můžete uvést konkrétně, které problémy máte na mysli?

Samozřejmě. Jsou to rostoucí nároky na bezpečnost vězeňských systémů, náplň a s ní související účinnost programů zacházení, patří sem i zvyšování profesionální úrovně zaměstnanců vězeňské služby. V této souvislosti je například velmi aktuální otázka kvality nástupních kurzů pro nové příslušníky, neboť mnozí z nich jsou již bez základní vojenské přípravy. Hovořili jsme také o zaměstnávání vězňů, problémech spojených s výkonem eskortní služby, efektivnosti dosavadních opatření k zabránění průniku nepovolených předmětů do věznic a využití technických prostředků k rušení signálu mobilních telefonů.

Když mluvíme o zahraničních vztazích, rád bych se vás zeptal, co vás zaujalo na konferenci Asociace ředitelů věznic Spolkové republiky, která se konala v květnu v Plzni?

Byl to především jejich návrh na sjednocení právní úpravy pro výkon trestu odnětí svobody v celé Evropské unii. Soudím, že je to progresivní myšlenka, ale sportovně řečeno taky běh na dlouhou trať.

Proč si to myslíte?

Protože zrealizovat takový projekt, pokud k němu bude vůle, se neobejde bez celé řady

legislativních úprav v celé Evropské unii, což je náročné na lidi i na čas. To se týká i samotných iniciátorů této myšlenky. Musí si nejprve sjednotit podmínky výkonu trestu u nich doma, jelikož každá spolková země má dnes své zákony upravující výkon trestu i činnost jejich vězeňských služeb.

V prvním pololetí letošního roku navštívila Českou republiku delegace Evropského výboru pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (CPT). V průběhu svého pobytu zavítala mj. do několika našich vězeňských zařízení. Jaké závěry vyplývají z jejich zjištění?

Především musím podotknout, že šlo o třetí periodickou návštěvu CPT v České republice, jejímž cílem bylo vyhodnotit pokrok učiněný v českém vězeňství ve světle doporučení tohoto výboru, přijatých na závěr jeho předchozí návštěvy v dubnu 2002. Členové delegace se zajímali zejména o situaci osob ve výkonu vazby, odsouzených k doživotním trestům a vězňů, kteří jsou umístěni k výkonu trestu odnětí svobody ve zvláštních odděleních se zesíleným stavebně-technickým zabezpečením.

Která vězeňská zařízení navštívili?

Zavítali do věznic Valdice a Mírov a do vazebních věznic Liberec a Ostrava. Krátce navštívili i obě vazební věznice v Praze a vězeňskou nemocnici v Brně.

Můžete blíže uvést některé závěry vyplývající z jejich poznatků?

Za pozitivní vývoj označila delegace Evropského výboru

odpovědnost

například zlepšení pracovních příležitostí odsouzených. Jejich připomínky se týkaly některých opatření u doživotních trestů, které jsou ale již řešeny novelou zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, nebo stále ještě přetrvávajícího hromadného ubytování vězňů v některých našich zařízeních. V této souvislosti bych rád připomněl, že i tento problém vedení vězeňské služby intenzivně řeší mj. plánovanou výstavbou věznice v Raptopicích u Brna a hledáním vnitřních rezerv, což se daří, a důkazem je vytvoření několika desítek nových ubytovacích míst.

Poslední otázka se týká Vězeňského informačního systému. Jak postupuje jeho realizace?

K 1. červenci letošního roku byl po předchozí intenzivní přípravě a proškolení příslušných pracovníků organizačních jednotek dán do užívání první modul, který nazýváme Správa vězňů. Jeho úkolem je aktualizovat a celkově technicky vylepšit evidenci vězňů, kterou dosavadní program RVOS nemohl nabídnout. Je to základ celého informačního systému, který má být dokončen do konce příštího roku.

Zdravotnická služba ČR poskytuje specializovanou a léčebně-preventivní péči ve všech organizačních jednotkách Vězeňské služby České republiky, a to jak jejím zaměstnancům, tak i osobám ve výkonu vazby či trestu odnětí svobody. Jak jste spokojen s úrovní této péče?

Úvodem bych rád připomněl, že zdravotnická zařízení vězeňské služby zajišťují základní péči v odbornosti praktického lékaře pro obviněné a odsouzené ve všech pětácti vazebních věznicích a věznicích České republiky. V některých z nich poskytují i zubolékařskou nebo odbornou zdravotnickou péči, a to ve spolupráci s externími lékaři-specialisty. Zaměstnancům VS ČR nabízejí lékařskou péči zdravotnická střediska jednotlivých věznic a vazebních věznic.

V rámci Vězeňské služby ČR působí také dvě vězeňské nemocnice, a to při vazebních věznicích v Brně a v Praze na Pankráci. Poskytují nemocniční péči na základní úrovni, ale pouze vězněným osobám. Na specializovanou a vysoce specializovanou péči nejsou zařízeny. Pokud u vězněných osob dojde k potřebě takové péče, pak tyto osoby musí být eskortovány do mimovězeňského zdravotnického zařízení. Mám-li posoudit efektivnost vězeňských nemocnic, musím připustit, že je nižší než u srovnatelných veřejných zařízení vzhledem k tomu, že mají svá specifika, daná vězeňským prostředím. Přesto však z celkového pohledu musím zdůraznit, že s úrovní poskytované zdravotní péče může být vězeňská služba spokojena.

Chtěl bych ještě podotknout, že péče zajišťovaná zdravotnickými zařízeními VS ČR je poskytována „lege artis“ a v souladu se současnými lékařskými trendy. Zejména zdravotní péče pro obviněné a odsouzené má stabilní trend a je plně srovnatelná s diagnostickou a léčebně-preventivní péčí poskytovanou mimovězeňské populaci. V počtu provedených preventivních prohlídek i dispensárních prohlídek dokonce vysoko překračuje čísla uváděná u ostatní populace v naší zemi.

Jaký je objem finančních prostředků vynakládaných na provoz zdravotnické služby VS ČR, z jakých zdrojů jsou zajišťovány a jak využitelné jsou tyto zdroje i v dalších letech?

Asi bych měl nejprve říci, že Generální ředitelství Vězeňské služby ČR samostatně nesleduje náklady na činnost zdravotnické služby VS ČR. Mám na mysli náklady

na mzdy a náklady na tzv. dohody o provedení práce nebo pracovní činnosti. Stejně tak nejsou samostatně sledovány další nákladové položky jednotlivých zdravotnických středisek a nemocnic, například energetické náklady, vodné, stočné, praní prádla, střežení obviněných a odsouzených, provoz informačních systémů atd., protože tyto i výše uvedené náklady jsou sledovány za celou VS ČR.

Na druhé straně je pro letošní rok plánováno 18,5 milionů korun na léky a zdravotnický materiál a přibližně 22 milionu korun na mzdy úvazkových pracovníků zdravotnické služby VS ČR. Na činnost našich zdravotnických zařízení bylo vyčleněno 3,7 milionů korun. Další zřejmě málo známou skutečností je fakt, že zdravotnická služba VS ČR, přinášející do státního rozpočtu finanční prostředky. Je to dáno tím, že zdravotní výkony u obviněných, odsouzených i zaměstnanců hrazené z veřejného zdravotního pojištění účtujeme zdravotní pojišťovně příslušné danému pacientovi. Například za rok 2005 činila úhrada od zdravotních pojišťoven zhruba 70 milionů korun. Musím ale poznamenat, že problémem je úhrada zdravotnické péče u cizinců a u těch našich vězňů, kteří nemají sjednané zdravotnické pojištění. To se zřejmě nezmění ani v budoucnu. Jiný problém, který se týká vězeňských nemocnic, může nastat po roce 2008, jestliže s nimi zdravotní pojišťovny neuzavřou smlouvy o úhradě poskytované zdravotní péče. Potom by totiž byla hrazena z veřejného zdravotního pojištění pouze nutná a neodkladná péče, o kterou jde ale u vězněných osob většinou, takže pokles úhrady od zdravotního pojištění nelze ani přibližně odhadnout.

Zdravotnická služba VS ČR se v posledních letech potýká s nedostatkem odborníků. Jaká je perspektiva řešení tohoto problému?

Musím zdůraznit, že málo nadějná, a to i do budoucna. V současnosti je totiž „společenská prestiž“ vězeňského lékaře velmi nízká a nevím o ničem atraktivním, co by vedlo k získání nových posil v produktivním věku. Přijímání lékařů-imigrantů z ciziny nemůže tento problém vyřešit, a navíc s sebou nese specifické problémy, jako je například uznávání kvalifikace nebo jazyková bariéra. Také varianta s výchovou vlastních lékařů, tj. postgraduální příprava lékařů ve zdravotnických zařízeních VS ČR, není zatím reálná. Jediné možné řešení proto vidím pouze ve finančním „zatraktivnění“ zaměstnání lékaře Vězeňské služby ČR. V současné době nám chybí hlavně lékaři základní péče a zubní lékaři.

Připravil Ing. Miroslav Jílek

PROGRAMY NAROVNÁNÍ v podmínkách výkonu trestu

ŠVÝCARSKÉ INSPIRACE

Programy narovnání mezi pachatelem a obětí (pro které se rovněž ujalo označení mediace v trestních věcech), uplatňované mimo vězeňskou sféru, patří dnes v USA, Kanadě a vyspělých evropských zemích k běžné praxi provozované probačními a mediačními službami. Za přítomnosti mediátora (zprostředkovatele) dochází při nich k osobnímu setkání oběti trestného činu s pachatelem (ovšem až po důkladné komplexní přípravě obou stran prováděné zkušeným mediátorem s psychosociální erudicí). Poškozený má takto možnost z očí do očí vyjádřit protistraně své negativní emoce (strach, zlost, smutek...), přičemž nastává abreakce, tj. pro psychosomatické uzdravení nezbytné uvolnění emočního napětí. Na druhé straně u pachatele vede zmiňovaný postup k tomu, že se může lépe vcítit do situace oběti a vhodným způsobem se jí

omluvit, což představuje šanci aktivně zahájit pozitivní změny svého chování i osobnosti. Materiálním výsledkem úspěšného jednání je písemná dohoda o finanční náhradě způsobené škody akceptovaná orgány činnými v trestním řízení. K vlastnímu soudnímu projednávání kauzy pak (při řádném plnění a splnění kontraktu) vůbec nemusí dojít.

V posledních letech pronikají programy narovnání i do systémů zacházení s osobami již odsouzenými a umístěnými do věznic k výkonu trestu odnětí svobody. Za těchto podmínek již samozřejmě nemohou plnit funkci mimosoudního projednání trestní věci, o to více je však kladen důraz na práva, zájem a psychiku oběti trestného činu. Nelze opomenout ani nesporný

význam takové aktivity pro budoucí reintegraci odsouzeného do společnosti.

Než se v českém vězeňství naplno pustíme do aplikování programů narovnání (o těchto záležitostech se u nás již zcela vážně uvažuje a jsou činěny první nesmělé krůčky), bude jistě užitečné seznámit se s tím, jak to dělají jinde, zejména v západoevropských státech (viz např.

Kaspar, J.: Wiedergutmachung im Strafvollzug – Bestandsaufnahme und Perspektiven. Zeitschrift für Strafvollzug und Straffälligenhilfe, 54, 2005, 2, 85 – 90.). Mezi nimi vyniká v rozvíjení a precizování programů sledujících především finanční náhradu škod způsobených obětí (kdo jiný než) Švýcarsko, vzorově pak Kantonální věznice Saxerriet nacházející se

v příhraniční oblasti poblíž Lichtenštejnského knížectví. Ředitel věznice Martin Vinzens již v České republice svůj ústav a zde uplatňované programy zacházení osobně představil. Učinil tak na mezinárodní konferenci *Sorge um die Seele* konané v červnu 2004 v Českých Budějovicích. O dva roky později jsem měl možnost krátce do Saxerrietu zavítat a přesvědčit se na místě samém o dokonalém fungování Projektu WGM (*Wiedergutmachung*).

S každým vězněm je do dvou měsíců od jeho nástupu do věznice proveden informačně motivační rozhovor o smyslu, možnostech a podmínkách přihlášení se do WGM. Díky intenzivní činnosti specialistů se daří zapojovat do programu všech 130 odsouzených, aktuálně zde vykonávajících svůj trest. Je totiž splněna základní podmínka účinného zacházení: všichni mají zajištěnu slušně placenou práci, a to jak uvnitř vězeňského areálu (o velkoryse koncipovaných rozmanitých pracovních příležitostech v saxerrietské věznici referoval v Českém vězeňství č. 3/2006 kolega Lubomír Bajcura), tak i mimo něj (s úsměvem a trochou nadsázky nám vedoucí pracovníci věznice sdělili, že jejich vězni „jezdí pracovat do ciziny“ – následně upřesnili, že se jedná o vybranou skupinu odsouzených denně dovážených na pracoviště nacházející se ve 12 km vzdáleném Lichtenštejnsku). To spolehlivě zakládá možnost, bez které by (nejen ve Švýcarsku, ale zde zejména) nebylo úsilí o narovnání mezi pachatelem

a obětí vůbec myslitelné, totiž odpovídající finanční kompenzace trestnou činností způsobených materiálních i dalších ztrát a škod. K průběžnému řešení všech otázek souvisejících s narovnáním je po celou dobu trvání programu odsouzenému k dispozici „WGM-Berater“, speciálně proškolený vězeňský pracovník poskytující vězni integrované poradenství, samozřejmě v činné spolupráci s dalšími penitenciárními i mimovězeňskými specialisty.

I v Saxerrietu si zřejmě nutně museli projít „typologizujícím“ obdobím, v němž se snažili účelně rozčlenit celý soubor na tři skupiny (odsouzení pro trestnou činnost A–násilnou, B–majetkovou, C–bez individuální oběti, tj. např. pro jízdu v opilosti) a modifikovat zacházení s nimi s ohledem na jejich specifickosti. V současnosti je (dle mých vlastních psychologických poznatků zcela oprávněně) upřednostňován individuální přístup ke každému frekventantovi programu narovnání. Nekompromisní je orientace na peněžní uspokojení oprávněných požadavků konkrétní oběti trestného činu, k čemuž má věznice vytvořen potřebný bezchybně pracující personální i technický aparát (podrobnější informace na www.saxerriet.ch). Co se týká otázky možného přímého setkání (již odsouzeného) pachatele a oběti, není zde již taková důslednost a rigidnost požadovaná původním algoritmem narovnání, což má samozřejmě řadu dobrých důvodů (po odsouzení pachatele neochota některých obětí k tomuto aspektu narovnání, a to

z nejrůznějších příčin, technicko-organizační problémy provázející uskutečnění případného osobního kontaktu atd.). Jako určitý kompromis či přechodný stupeň k (pro budoucnost, tedy i po propuštění) nevylučovanému přímému setkání obou stran se jeví věznicí citlivě uspořádaný akt „veřejné omluvy“. Při něm se účastníci programu sejdou s představiteli místní samosprávy a zástupci veřejnosti. V krátkých sděleních se (jaksi zprostředkovaně) před touto důstojnou společností jednotlivě za své spáchané trestné činy omluví a vysvětlí, jakým způsobem postupují a hodlají dále pokračovat při realizaci odškodnění konkrétních obětí. V řadě případů se ale přece jen podaří uskutečnit „klasickou cestu“ narovnání, kdy kontakt s obětí je po dopisování a telefonátech završen návštěvou.

Přimlouvám se za to, aby programy narovnání mezi odsouzenými vykonávajícími trest odnětí svobody a jejich oběťmi byly do českého vězeňství postupně zaváděny. Rozhodně však ne direktivou ani metodickým pokynem, nýbrž motivováním vzdělaných kreativních pracovníků k této činnosti a následným velkorysým vytvářením odpovídajících podmínek pro jejich práci. Jsem přesvědčen o tom, že zkušenosti získané vybranou skupinou zaměstnanců Vězeňské služby ČR přímo u zdroje, tj. ve švýcarském vzorovém vězení Saxerriet, by byly tím nejlepším impulsem k rozvoji dosud opomíjené oblasti zacházení s vězni.

PhDr. Jaroslav Hála

Mezinárodní spolupráce v oblasti vzdělávání vězňů

Vězeňská služba ČR je prostřednictvím Středního odborného učiliště zapojena do dvou mezinárodních projektů, zaměřených na oblast vzdělávání vězňů.

Vedoucí vězeňské školy v Alvoně Petros Damianos (vlevo) s účastníky projektu ISDIPE, uprostřed (s brýlemi) vedoucí projektu Valentina Petrova (Bulharská vězeňská služba)

• **Projekt PIPELINE** (Partnerships in Prison Education: Learning in Networked Environments – Partnerství v oblasti vězeňského vzdělávání: Výuka v prostředí informačních a komunikačních sítí) je projektem typu Grundtvig 1, což znamená, že se jedná o projekt centralizovaný, tedy schvalovaný a financovaný Evropskou komisí v Bruselu. Na tomto projektu participuje devět zemí: Česká republika, Dánsko, Německo, Řecko, Rumunsko, Slovinsko, Švédsko, Velká Británie a Norsko, které je koordinátorem projektu. Projekt byl iniciován krajským guvernérem Hordalandu (Norsko), který je odpovědný za vzdělávání ve vězních v Norsku.

Hlavním zájmem a cílem projektu je pokusit se zlepšit vězeňské vzdělávání v Evropě zpřístupněním informačních a komunikačních technologií studentům a učitelům ve vzdělávání vězňů. Smyslem projektu je vývoj technologií, pedagogických aktivit a organizačního uspořádání tak, aby informační a komunikační technologie byly přínosem pro studenty i učitele ve vězních a připravily vězně pro účast v pracovním a společenském životě. Česká republika by se měla v rámci tohoto projektu podílet zejména na testování stability a bezpečnosti systému, který bude v rámci projektu aplikován ve všech zúčastněných zemích. Za Střední odborného učiliště Vězeňské služby ČR je v konkrétních aktivitách projektu zapojeno ředitelství SOU a školské vzdělávací středisko Věznice Rýnovice. Bližší in-

formace o projektu jsou k dispozici na <http://www.pipeline-project.org/>.

• **Projekt ISDIPE** (Improved Service Delivery in Prison Education – Poskytování kva-

litnějších služeb systému vězeňského vzdělávání) je projekt typu Grundtvig 2, tedy projekt cílený na mezinárodní výměnu zkušeností, schvalovaný a financovaný podle pravidel pro decentralizované projekty Národními agenturami programu Socrates. Na projektu spolupracuje Česká republika, Francie, Norsko, Řecko a Bulharsko, které je koordinátorem projektu. Iniciátorem projektu je věznice v Lovči v Bulharsku.

Projekt se zaměřuje na prohloubení znalostí partnerských institucí z pohledu různorodosti evropských vězeňských vzdělávacích systémů. Partneři usilují o vzájemné přejímání kvalitních praktik v oblasti implementace doporučení výboru ministrů Rady Evropy R(89)12 o vzdělávání ve vězeních, se zaměřením na nabídku vzdělávacích aktivit ve vězních a podmínky pro vzdělávání vězňů. Cílem projektu je praktické poznání situace v oblasti vzdělávání vězňů v zúčastněných zemích, a to především formou vzájemných návštěv. Návštěva delegátů z ostatních účastnických zemí v České republice je plánována na listopad 2006. Do projektu je přímo zapojeno ředitelství SOU a školská vzdělávací střediska věznic Pardubice a Rýnovice, podléjí se něm i školská vzdělávací střediska ve Světlé nad Sázavou, Valdicích a Všehrdech.

PaedDr. Martin Váňa, ředitel SOU

Vedoucí projektu Andrea Lund informuje řeckou televizi o zahájení projektu PIPELINE

Standardizace ošetrovatelské péče ve VS ČR

PRAHA • V polovině června 2006 se zdravotním sestrám, členkám Komise pro kvalitu, tvorbu a kontrolu ošetrovatelských standardů a dokumentace dostalo významného ocenění jejich práce. První náměstek generálního ředitele plk. PhDr. Z. Kreuzzieger a ředitel odboru zdravotnické služby MUDr. M. Lukosz jim jménem generálního ředitele VS ČR i jménem svým poděkovali za jejich práci při tvorbě a posuzování ošetrovatelských standardů nad rámec svých pracovních povinností.

V červenci 2005 vydal odbor zdravotnické služby GŘ VS ČR metodický list č. 15 o kon-

cepce ošetrovatelství a zajišťování kvality ošetrovatelské péče ve Vězeňské službě ČR, který vychází z celkové koncepce ošetrovatelství v České republice. Na podkladě této koncepce byla ředitelem odboru zdravotnické služby GŘ VS ČR jmenovaná pracovní komise, kterou svolává hlavní sestra Mgr. A. Šafránková čtyřikrát ročně. Členkami komise jsou zkušené vrchní a staniční sestry ze zdravotnických středisek a nemocnic: L. Svobodová a J. Musilová (vrchní sestry z VV Brno), J. Hendrichová (VV Praha-Pankrác), V. Šímová (V Valdice), J. Vrzalová (V Horní

Slavkov), Bc. Z. Majorová (VV Olomouc), O. Kolihová (V Vinařice) a staniční sestry M. Bradová (VV Brno), B. Malá, H. Jejkalová a L. Augustová (VV Praha-Pankrác).

Výsledkem jejich roční intenzivní práce jsou vydané ošetrovatelské standardy, které vycházejí pod hlavičkou metodických listů OZS GŘ VS ČR a jsou platné pro všechna zdravotnická zařízení ve VS ČR. Do letošního června bylo vydáno sedm standardů, dalších osm vyjde do konce roku 2006. Cílem je poskytování ošetrovatelské péče ve všech zdravotnických zařízeních VS ČR kvalitně, jednotně, podle daných norem a specifik ve VS a v souladu s úrovní současného standardu a vývoje ošetrovatelství a medicíny v České republice.

*Mgr. Alena Šafránková,
hlavní sestra OZS GŘ VS ČR*

Heřmanická vstupenka do Evropy

V současné době neustále roste nabídka pracovních míst vyžadující práci s počítačem. Dosažení informační gramotnosti se proto může stát i pro znevýhodněné skupiny obyvatel prostředkem k uplatnění na trhu práce.

S cílem alespoň částečně přispět k eliminaci negativních dopadů sociální exkluze navázala heřmanická věznice v roce 2005 spolupráci s Ostravskou univerzitou. Ta postupně vyústila ve zpracování a následné schválení projektu v rámci programu Phare 2003 s názvem Systém vzdělávání osob odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody. Jeho všeobecná část byla zaměřena na posílení sociální adaptability a právního vědomí, odborná pak na rozvoj klíčových informačních a komunikačních kompetencí.

V kurzech bylo 90 odsouzených proškoleno v oblasti právního minima a 50 jich absolvovalo přípravný kurz počítačové gramotnosti.

Díky tomuto projektu se heřmanická věznice stala prvním akreditovaným testovacím střediskem v celé Vězeňské službě ČR, a může tak dalším zájemcům v budoucnu zprostředkovat možnost získání plnohodnotného počítačového vzdělání, které svou úrovní a stupněm dosažených znalostí staví rovnítko mezi všemi absolventy zemí Evropské unie.

V současné době má věznice 16 odsouzených, kteří se mohou pyšnit osvědčením ECDL Start a další absolventi přípravného kurzu netrpělivě

čekají na možnost reparátu, neboť při prvním pokusu byli úspěšní jen v některých modulech.

Souboj s vlastními počítačovými znalostmi svede i deset zaměstnanců oddělení výkonu trestu, kteří se k závěrečným zkouškám chystají na konci července 2006.

Na realizaci projektu bylo z fondu Evropské unie a českého státního rozpočtu vyčleněno 65 tisíc eur. Věznice Heřmanice tak získala moderně vybavenou počítačovou učebnu, která se po ukončení projektového vzdělávání stane jejím majetkem.

Bc. Pavel Urbančík, speciální pedagog

Akreditovaný tester Ing. Vladimír Ryšavý dává pokyny odsouzeným před testováním ECDL

Čtyři, nebo pět strážních směn?

Jak je známo všem zasvěceným, v odděleních vězeňské a justiční stráže českých věznic je

využíváno při zajišťování nepřetržitého provozu personálem dvou rozdílných systémů služeb. První z nich, čtyřsměnný, byl zaveden v resortu ještě dávno před listopadem 1989 u tehdejšího Sboru nápravné výchovy. Druhý, pětisměnný, byl navržen odborem vězeňské a justiční stráže GR VS teprve počátkem devadesátých let. V průběhu dalšího časového období až do současnosti tak vedle sebe existovaly a existují systémy, které si jsou v mnohém podobné, ale v některých důležitých detailech rozdílné. Není tedy od věci pokusit se alespoň o stručnou komparaci, v čem se liší a v čem je případně jeden oproti druhému výhodnější. Cíl obou systémů je stejný. Oba musí zajistit celoroční nepřetržitý provoz (prostřednictvím převážně dvanáctihodinových směn) jednoho ze základních pilířů vězeňství – strážní služby. Dál se však oba druhy provozu začínají diferencovat, a to zvláště z pohledu personálního zajištění.

Ve čtyřsměnném modelu jsou v zásadě možné dva postupy plánování služby. Buď lze rozvrhnout jednotlivým směnám cyklus „denní, noční, dva dny volno“, nebo tento cyklus zdvojit a sloužit „dvě denní, dvě noční a čtyři dny volna“. Pro pětisměnný model je typická pouze pravidelná obměna režimu „denní, noční, tři dny volna“. Laickým pohledem by se mohlo zdát, že zde něco neseď. Z tohoto jednoduchého hlediska to totiž vypadá, že ti, kteří slouží podle staršího systému, musí odsloužit za měsíc více hodin než ti, jimž je stanoven zdánlivě volnější „kolotoč“. Je jasné, že takto to nemůže fungovat, a to vzhledem k předepsanému fondu pracovní doby, který je závazný pro všechny jednotně. Vysvětlení tudíž spočívá v principu, že zatímco v cyklu čtyřsměnném jsou strážní směny početnější a v průběhu měsíce se jejím členům ze základního rozpisu poskytuje volno, u druhého systému jsou naopak směny méně početné a dochází k doplňování ostatních směn v případech, kdy z důvodů různých absencí nejsou úplné. V celkovém ročním součtu odsloužených hodin by pak měl nastat naprosto shodný výsledek bez ohledu na to, je-li naplněn tabulkový stav personálu na konkrétním oddělení či nikoliv.

V dalším textu se pokusím vysvětlit výhody provozu pětisměnného, jenž je zaveden ve Věznici Opava, kde jsem již devátým rokem vrchním inspektorem strážní služby. Prospěšnost novějšího systému chci prezentovat jak optikou personálu, tak z pohledu organizace a potažmo i celé Vězeňské služby ČR.

Velké rozdíly v obou systémech se začínají projevovat v okamžiku, kdy se zahájí sumarizace, kolik z celkového stanoveného ročního fondu pracovní doby odslouží na místech vrchních inspektorů a inspektorů příslušníci, kteří jsou v těchto funkcích ustanoveni. Tam, kde jsou směny čtyři, dochází logicky k situaci, že se oproti cyklu pětisměnnému snižuje množina

těch příslušníků, kteří mohou být veleni jako vrchní inspektoři strážní služby, tedy ustanovených (případně pověřených) VISS a ISS. Vyjádřeno přesně: a) $4 \times 2 = 8$, b) $5 \times 2 = 10$. Následuje další neméně významná skutečnost. V případě, že někdo z týmu VISS, ISS a ISSO ve službě chybí z důvodů dovolené, nemoci atd., nastupuje na místo inspektorů zastupující strážný. Je nesporné, že v takovém případě je v pětisměnném provozu mnohem menší potřeba strážného do funkcí inspektorů velet. Ne že by to nebylo někdy nutné, ale zcela evidentně v mnohem menší míře. Ta je však přitom stále dostatečná k tomu, aby byly v oddělení i nadále prakticky připravovány personální rezervy.

Zkušenost před implementací systému pěti směn v opavské věznici ukázala, že k pokrytí celkového počtu odsloužených hodin na pozicích jejich vedoucích příslušníků bylo nutné v každé z nich dvou strážných k zmiňovanému zastupování, kdežto po vzniku páté směny již pouze jednoho. V obou případech zároveň se ustálila praxe (která by měla být obdobná ve všech odděleních VajS), že k obsazení služeb pro celý kalendářní rok na uvedených služebních místech je potřeba dvaceti příslušníků. V provozu čtyř směn ji však v mnohem větším rozsahu zastávají lidé, kteří nejsou při jejich výkonu skutečnými profesionály – prostým výpočtem je jich až osm, což je podle mého názoru příliš mnoho vzhledem ke komplexní zátěži, jež je na tyto funkce kladena.

Samozřejmě tím v žádném případě nechci říct, že příslušníci ve funkcích strážných nejsou profesionály. Na svých místech bezesporu ano, avšak při výkonu jen občasněho zastupování již logicky o něco méně. Vše je tak myšleno ve významu, který spočívá ve větší odpovědnosti plynoucí z ustanovení do určité pozice a následně i z výše funkčního platu, jenž za ni vrchním inspektorům a inspektorům náleží.

S tím vším je rovněž úzce spjata velmi důležitá otázka motivace ke službě. Ta je u strážných (nebo dozorců) pochopitelně silnější, existuje-li vyšší počet služebních míst, na která mohou v rámci přirozeného profesního postupu dosáhnout.

Ano, je to varianta, která je zjevně náročnější na výši platových nákladů. Ovšem profesionalita je dnes oceňována všude, kde dochází k poptávce a nabídce práce, a jinak by to mělo být i ve Vězeňské službě ČR. Domnívám se, že vzniklá vyšší variabilita při obsazování služeb na pozicích VISS a ISS profesionály nezanedbatelným způsobem zvyšuje kvalitu strážní služby, a má tak mnohem blíže k uskutečňování nového a velmi pozitivního trendu prosazovaného managementem VS ČR – dynamické bezpečnosti. Mezi tučně zvýrazněnými pojmy lze nalézt zcela jistě velmi úzkou souvislost.

V opavské věznici panuje s novým a podle mého názoru modernějším systémem pěti strážních směn, který byl ředitelem věznice zaveden v roce 1992, všeobecná spokojenost a troufám si tvrdit, že nejsem sám, kdo by ho doporučil zavést i jinde.

Kpt. Mgr. Igor Hendrych

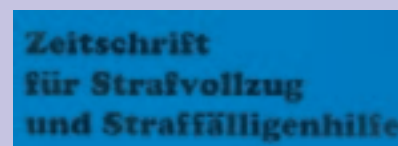
Informace

Nenechte si ujít

Tátové pohádkáři. Tak nějak by se dal přeložit název jednoho z mnoha odborných článků v květnovém čísle britského penologického časopisu Prison Service Journal Storybook Dads. Je to charitativní organizace, která v roce 2002 přišla se zajímavým nápadem, jak může odsouzený velmi účinnou cestou udržovat kontakt s rodinou. Moderní technikou natáčejí na CD hlas vězně, který čte svým dětem pohádku. Chyby jsou vyškolenými vězni vystříhány, hlas je podbarven hudbou, přidány jsou různé zvukové efekty, takže vznikne vskutku profesionální dílo. Pro děti je úžasné slyšet hlas rodiče, od něhož jsou odloučeny. Někteří z vězňů se dokonce pouštějí i do psaní pohádek, čímž se zdokonalují v psaném projevu a po návratu domů mohou v tomto směru pomáhat i svým dětem. Jak je vidět, pohádky nejsou jen pro děti.

(mon)

Letošní dubnové číslo tohoto prestižního německého resortního časopisu avizuje na obálce dva příspěvky věnované výsledkům historického bádání v oblasti penologie. První popisuje činnost káznice a donucovací pracovní na hradě Leuchtenburgu (Duryňsko) v letech 1724 až 1871 a druhý se věnuje roli, kterou měl v rámci boje se zbrořáctvím a tuláctvím trestní systém carského Ruska v 19. a počátkem 20. století. Ostatní články jsou však orientovány na žhavou současnost. Zabývají se např. vzděláváním vězeňského personálu v Severním Porýní-Westfálsku, předpoklady pro smysluplný rozvoj sportu ve vězeňství a výčet nedávných změn v německé vězeňské legislativě. Nechybí ani informace o II. mezinárodní výstavě vězeňského umění v polském Sztumu, kde vystavovali své práce také čeští vězni.

(LB)

DOPIS z tábora

BRNO • Vazební věznice Brno již dlouhá léta každoročně pořádá pro děti svých zaměstnanců letní a zimní tábory. Letos se letní tábor uskutečnil od 15. do 29. 7. 2006 na Krkavci u Veselí nad Lužnicí a zúčastnilo se jej 27 dětí. Tábor byl koncipován jako cykloturistický a vodácký.

Informace o tom, jak se jim tam daří, zasílá jeden z přímých dětských účastníků.

Cesta z Brna byla dlouhá, ale na tábor Krkavec u Veselí nad Lužnicí jsme dojeli v pořádku. Jakmile jsme vystoupili z autobusu, hned nás začali štípat komáři. Jsme ubytováni v nádherném prostředí u řeky Nežárky, která nám tu hučí celý den a v noci nás uspává. Za první dva dny jsme na kole ujeli 60 km, měli vodácký výcvik a absolvovali silový trojboj. Za to, že jsme celý den hodní, máme večer diskotéku. V úterý jsme vyrazili na výlet k největšímu rybníku Rožmberk. Viděli jsme labuť, kačeny, roháče, potáplice a volavku popelavou.

Při výletu do Tábora jsme navštívili Kotnovskou věž, prohlédli si město a koupali se v aquaparku u rybníka Jordán. Nejlepší z nás sjížděli s vedoucími na lodích řeky Nežárku. Byli jsme se také na kolech podívat na malou přírodní rezervaci Vlkovský přesyp. Asi nevíte, že je to malá písečná poušť uprostřed jižních Čech. Taký jsme se koupali ve Veselských písčinkách. Neplavci se naučili plavat, hraje fotbal, badminton, volejbal a vůbec spoustu her, ale vítěz je vždy jen jeden – banda komárů.

Je tady fakt krásně a naši vedoucí z Vazební věznice Brno jsou bezva. Už se těším na příští tábor.

Zdraví Vás

Martin Hrachovina alias Hrášek

Dělají čest uniformě příslušníka

Ten večer, 6. dubna letošního roku, byl pro Ladislava Koláře jako každý jiný. Užíval si chvíli volna mezi službami a relaxoval. Pak se vydal na nákupy do obchodního centra v Čestlicích. V jednom okamžiku ho vyrušil hluk z nedalekého parkoviště. „Jménem zákona stůj,“ ozvalo se v šeru. To již nadporučík Kolář, strážný justiční strážce z Vazební věznice Praha-Pankrác, zahlédl dva muže, jak běží k rozjíždějící se oktávii. Instinkt mu našeptával, že něco není v pořádku. Nejprve spatřil prvního z mužů, jak se snaží naskočit do ujíždějícího vozidla. V patách mu byl strážce zákona, policista Josef Zmeškal, který, i když se bolestivě zranil o dveře škodovky, mladíka dostihl a podařilo se mu mladíka z auta vytáhnout. V tu chvíli k vozidlu doběhl i Ladislav Kolář. Když zjistil, o co jde, nabídl policistovi svou pomoc při zadržení zloděje, který podle osvědčeného scénáře využil nepozornosti jedné ženy, jež si ukládala nákup do kufru vozu, a ukradl jí kabelku.

Policista mezitím vyzval řidiče, aby se mu legitimoval, ten to však odmítl a vysoukal se z vozu. Byl to pěkný pořez, dobrých 120 kilo živé váhy se obořilo na muže zákona. Zraněný policista musel čelit nebývalé agresi řidiče, jenž zjevně nechoval zákon v úctě. Potyčky využil jeho komplic a snažil se z místa utéci.

Nadporučík Kolář nezaváhal a utíkajícího mladíka záhy dopadl v nedalekém křoví. Ladislav Kolář zúročil své dovednosti nabyté při služební přípravě a lapku povedenými hmaty a chvaty dostal na zem. Když ho takto zajistil, zavolal na policistu. Jaké však bylo překvapení, když se místo strážce zákona objevil onen 120kilový pořez a začal se po Kolářovi sápat. Bylo zřejmé, že policista, který měl za sebou dobrých tři sta metrů sprintu a bolestivé zranění, tohoto muže nezdolal. Nadporučík Kolář měl nyní proti sobě oba narušitele pořádku. Instinktivně se musel bránit útoku toho silnějšího. Dokázal klást tuhý odpor až do příjezdu další policejní hlídky, která násilníka zadržela. Druhý muž využil nastalého zmatku a ztratil se ve tmě.

Strážmistr Zmeškal a nadporučík Kolář se ho sice snažili najít, ale marně. Radost však

*Strážný 1. třídy
justiční strážce
nadporučík
Ladislav Kolář*

mohli mít alespoň z toho, že překazili drzým pobertům jejich rejdy a zachránili jedné nešťastné paní kabelku i s věcmi. Nadporučík Kolář pak odvezl zraněného nadstrážmistra na místní oddělení Policie ČR, kde mu jeho kolegové přivolali záchranku.

Co k tomuto příběhu ještě dodat? Je snadné, že oba příslušníci projevili mimořádnou odvahu a udělali mnoho pro dobré jméno svých ozbrojených složek. Skutek je o to cennější, že zvědavců tam bylo mnoho, ale nikdo jiný nepomohl.

Ladislav Kolář ve své skromnosti o incidentu nechtěl moc mluvit a asi by se o něm nikdo nedozvěděl, kdyby 25. dubna nepřišel řediteli Vazební věznice Praha-Pankrác dopis odeslaný Policií ČR. Byl to děkovaný dopis ředitele Okresního ředitelství Policie ČR Praha-východ plukovníka JUDr. Josefa Štěpánka, v němž mimo jiné uvedl: „Nadporučík Kolář svým rozhodným jednáním přispěl k zadržení pachatele trestné činnosti. Jeho jednání bylo významné i tím, že na vzniklou situaci reagoval jako jediný. Vážený pane řediteli, poděkujte jmenovanému za účinnou pomoc při řešení tohoto případu.“ K dobrému konci jen dlužno dodat, že uprchlý zloděj pochopil, že nemá moc šancí, a tak se hned druhý den sám přihlásil na policejní stanici, aby si vyslechl obvinění z trestného činu krádeže.

Mjr. Mgr. Miroslav Krídlo

Odsouzení se těší do práce

RÝNOVICE • V rýnovické věznici se již stalo tradicí umožnit dobrým studentům jejího školského vzdělávacího střediska (ŠVS) zúčastnit se prohlídky strojírenského podniku. Ve společnosti speciálního pedagoga Bc. Zdenka Jiruse tak mohou nahlédnout do tajů specializované práce, na kterou se ve věznici připravují. A jak to vidí jeden z nich?

Ve čtvrtek 26. května po ranní početní prověrce odcházím do skladu spolu s dalšími dvěma kolegy a připravujeme se na exkurzi do strojírenského podniku. Jsme rádi, že se můžeme trochu provětrat a nadýchat se čerstvého vzduchu. Na vrátnici jabloneckého podniku nás vítá hlavní technolog a stručně nás seznamuje s plánem prohlídky. Nej-

prve jdeme do staré haly. Jsme překvapeni, jaký je tu pořádek a dobrá organizace. Na některých pracovištích jsou digitální tabule a na nich běží každou hodinu splněná norma, takže všichni vědí jestli budou mít svou výplatu. Může se to zdát stresující, ale když jsou normy dobře nastavené, tak je vše v pořádku. Sám jsem dlouhá léta pracoval ve fabrice a vím, jak se pracovalo. Rychle se udělala práce a pak si každý dělal, co potřeboval pro sebe domů. Na kvalitu se moc nekoukalo, protože vlastně o nic nešlo a ze zaměstnání vás nesměli vyhodit. Pracovat bylo povinností, ale bylo jedno jak. Dnes je trend jiný a je to tak správné, protože je kladena na člověka větší osobní odpovědnost. Ve strojírenském podniku si může obyčejný děl-

ník vydělat kolem osmnácti tisíc hrubého, a to je na dnešní poměry velice slušné. Když je šikovný a chce dosáhnout lepšího ohodnocení, svou možnost dostane. Parták nebo takzvaný buňkař může dosáhnout platu kolem pětadvaceti tisíc korun a nemusí mít maturitu. Ve vězeňském školním učilišti jsou připravováni žáci na zvládnutí těchto profesí, a dovolím si tvrdit, že kvalita výuky je na vysokém stupni. Znalost strojírenského softwaru, který zde získá každý, kdo se snaží, je víc, než je v samotném podniku požadována. Kdo chce slušně pracovat, má dnes možnost, ale musí pro to něco udělat. Nic nepřijde samo od sebe. I v tom je větší svoboda a odpovědnost.

Ods. Václav Bárta

Maturita za mřížemi

VALDICE • Poprvé v historii valdické věznice se v úterý 13. června 2006 uskutečnila ústní část maturitních zkoušek v oboru ekonomika a podnikání. Dostavilo se k ní pět studentů, z toho čtyři ve výkonu trestu a jeden, který byl loni propuštěn. Jejich znalosti byly uspokojivé.

Na některých z nich byla sice patrná nervozita, kterou ještě umocnil příjezd dvou televizních štábů, ale i s tímto faktem se maturanti zdárně vypořádali. Prospěli všichni, jeden odsouzený dokonce s vyznamenáním. Skončila tak jedna etapa spolupráce mezi Věznicí Valdice a Střední podnikatelskou školou Altman v Jičíně.

Mgr. Roman John

Před zkušební komisí

Odsouzení pracují pro děti

PRAHA-RUŽYŇ • Již šestým rokem trvá spolupráce Vazební věznice Praha-Ružyně s Mateřskou školou speciální v Praze 8 pro děti z rozvrácených rodin, tedy i takových, kdy jeden z rodičů je ve výkonu trestu odnětí svobody.

Odsouzení v době svého volna a bez nároku na mzdu provádějí ve školce úklid, údržbu budovy a zahrady, pomocné práce uvnitř i vně zařízení, ženy z oddělení pro výkon trestu odnětí svobody v Řepích dětem hrají divadelní představení a vyrábějí jim drobné dárky a oblečky. Po práci si s dětmi hrají. Nacvičují si tak psychosociální dovednosti v reálném prostředí, učí se komunikaci.

Bc. Ludmila Šamánková

Poslední ZVONĚNÍ

VŠEHRDY • Školní rok 2005/2006 byl ve Věznici Všehrdy zakončen slavnostně. Na shromáždění absolventů, pedagogů i rodinných příslušníků odsouzených ředitel věznice plk. Mgr. Pavel Ondrášek poděkoval pedagogickým pracovníkům za jejich práci a absolventům popřál mnoho úspěchů při zúročení získaných znalostí. Získaná vysvědčení a výuční listy mají stejnou platnost jako certifikáty, jež získávají žáci a studenti ostatních vzdělávacích zařízení v České republice. Výuční list letos získalo 26 absolventů dvouletých učebních oborů, z toho tři externisté, kteří se i po propuštění z výkonu trestu vrátili do věznice, aby vykonali závěrečné zkoušky. S vyznamenáním prospělo 12 absolventů.

Bronislava Vetešníková

Rekvalifikace pro život

Obsluha křovinořezu

HORNÍ SLAVKOV, KYŇŠPERK n. Ohří • Ve spolupráci se školicím střediskem Lesma, s. r. o., Krnov, realizovaly věznice Horní Slavkov a Kyňšperk nad Ohří pro odsouzené rekvalifikační kurz obsluhy křovinořezu a benzínové sekačky. Z Horního Slavkova se ho zúčastnilo sedmnáct a z Kyňšperku čtyřicet odsouzených. Všichni obdrželi Osvědčení o rekvalifikaci a Průkaz k obsluze křovinořezu a benzínové sekačky s celoživotní platností.

(jk, pl, pb)

Pánský kadeřník

OSTRAVA • Rekvalifikační kurz Pánský kadeřník dokončilo letos v červnu ve Vazební věznici Ostrava prvních osm vězňů. Do konce letošního roku se uskuteční ještě další dva kurzy. Absolventi získali certifikát, který má celostátní platnost.

(mb)

UČŇOVSKÉ ZKOUŠKY

VALDICE • Výuční listy ve dvou- a tříletém učebním oboru Obráběč kovů získalo letos ve valdické věznici 18 absolventů. Zdejší školské vzdělávací středisko je jediné zařízení svého druhu v České republice, které umožňuje zvýšení kvalifikace i odsouzeným zařazeným do zvýšené ostrahy.

Mgr. Roman John

Slavnostní předávání výučních listů

Běželi maratón

Na startu a později i na cílové čáře byla mezi 15 000 účastníky Pražského mezinárodního maratónu, který se běžel letos v květnu, i skupinka čtyř odsouzených z Vazební věznice Praha-Pankrác a jejich dva vychovatelé. Každý z nich běžel sám za sebe s odhodláním umístit se co nejlépe, ne za trest, jak by se někomu třeba mohlo zdát. Osmikilometrovou trasu středem staré Prahy doběhli všichni, jeden se dokonce umístil na krásném 8. místě.

Účast odsouzených na prestižním maratónu završila jejich poctivý a tvrdý trénink na vycházkovém dvoře pankrácké vazební věznice. „Trénují osmkrát až desetkrát měsíčně vždy od půl čtvrté do čtyř, kdy máme vyhrazen čas na zájmovou aktivitu Vytvalostní běh,“ vysvětluje pedagog volného času OVT Vladimír Pikrt, DiS, sám také běžec, který tuto originální, prospěšnou a u nás a možná i ve světě ojedinělou aktivitu vymyslel a vede. „Začalo to spontánně, pár lidí tu začalo běhat v době vycházky. Když jsem viděl, že jim to jde a mají o běh zájem, dohodl jsem se s nimi a zavedl v rámci programu zacházení běžeckou aktivitu. Dnes se jí zúčastňuje už 13 odsouzených, dokonce i ti, kteří jsou podmíněně propuštěni a čekají už jen na to, až se vše administrativně vyřídí a oni od nás odejdou. A na závodech jsme se sešli i s bývalými vězni, kteří s námi kdysi trénovali. Z toho mám jako pedagog samozřejmě radost. Všichni, co ke mně chodí, už běh někdy dělali. Úplné začátečníky tu nemám, ti přijdou jednou dvakrát a pak přestanou, vytrvalostní běh je dřina. A připravit se na maratón dvojnásobná.“

Pankrácký dvůr má po obvodu asi 300 metrů a za půlhodinu ho běžci oběhnou mnohokrát. „Někteří z nás po skončení aktivity pokračují v běhání i v době hodinové vycházky, zaběhneme tak těch deset kilometrů, jenže to už je tu moc lidí a pletou se nám do cesty,“ říká jeden z odsouzených, bývalý vrcholový sportovec. Co jim to dává? „Zlepšuje to kondici, eliminuje depresi, která tady na nás ve vězení pochopitelně padá, a uvolňuje endorfiny, které, jak známo, mají povzbuzující funkci a zlepšují psychiku člověka,“ svěčuje se atlet.

Letos odsouzení poběží maratón ještě jednou. V září. „To už poběžíme 10 kilometrů a čas

Vladimír Pikrt (vlevo) s odsouzeným po skončení Pražského maratónu

se nám bude měřit. Ten minulý závod byl nesoutěžní a všichni jsme ho běželi poprvé. Na podzim to pro nás bude obrovská výzva,“ těší se Vladimír Pikrt. Pokud jde o bezpečnostní rizika, nejsou žádná, ujistil nás. „Všichni odsouzení jsou „áčkaři“, tedy v kategorii dohled, kteří chodí pravidelně na vycházky mimo věznici. V železech závod neběžel nikdo,“ směje se.

Tak tedy hodně úspěchů!
Mgr. Eva Montgomeryová

Rozdávají radost

OSTRAVA • Krásné polštářky s pohádkovými motivy a pletené ponožky vyrobily odsouzené ženy z ostravské vazební věznice pro děti, které žijí spolu se svými matkami v Charitním domě sv. Zdislavy. Přinesly jim je počátkem června dvě odsouzené za doprovodu sociální pracovnice, které tak měly možnost vidět, jakou radost děti z dárečků mají.

Právě osobní kontakt s dětmi je jedním z důležitých faktorů, které podněcují chuť odsouzených využívat svůj volný čas k práci pro děti. Spolupráce věznice s charitním domem byla navázána v roce 2004 a od té doby se úspěšně rozvíjí k užítku všech.

(mb)

Sousedské utkání

POUCHOV • O tom, že mezi Vazební věznicí Hradec Králové – Samostatným oddělením Pouchov a Azylovým domem pro muže Hradec Králové existuje dobrá spolupráce, svědčí i přátelské utkání ve florbalu, které se konalo v květnu letošního roku. I tady platilo, že důležitější než vítězství je přátelství.

Mgr. Kateřina Johnová,
speciální pedagožka

Zpívali dětem

ZNOJMO • Věznice Znojmo již několik let úspěšně spolupracuje s dětským domovem ve Znojmě, který proto také k slavnostnímu ukončení školního roku spojenému s otevřením další budovy dětského domova pozval sedm odsouzených ze specializovaného oddělení toxik. Ti pro ně připravili hudební vystoupení.

Ludmila Kurdíková

Poctivá chlapská práce

KYNŠPERK n. OHŘÍ • I letos si zaměstnanci a obyvatelé domova důchodců v nedalekých Pochlovicích nemohou vynachválit šikovné ruce odsouzených. Pět odsouzených dojíždí čtyřikrát týdně v doprovodu pedagoga mezi staré a postižené lidi, kterým v rámci programu zacházení budují v parku odpočinkový altán a jeskyni, která má sloužit k terapeutickým účelům.

Petra Bělíková

Pankrácká miniolympiáda

PRAHA-PANKRÁC • Ve Vazební věznici Praha-Pankrác proběhla ve dnech 1. a 2. července miniolympiáda pro odsouzené. Soutěžilo se v pěti disciplínách – v minifotbalu čtyřčlenných družstev, nohejbalu tříčlenných družstev, ve stolním tenisu jednotlivců, v běhu na krátkou trať a v silové disciplíně na hrazdě. Sportovního klání se zúčastnilo zhruba 80 odsouzených.

Ing. Josef Bidovský,
vychovatel oddělení výkonu trestu

Eskortáči

Často je vidáme ve zpravodajských relacích televizních stanic, objevují se na fotografiích, které na svých stránkách otiskují deníky nebo časopisy. Pokud teď čekáte, že bude řeč o filmových hvězdách nebo dokonce o pochybných celebritách českého bulváru, musíme vás zklamat. O lidech, které vám představíme, se mnoho nepíše ani nemluví a oni sami o popularitu nestojí. Jsou to příslušníci eskort Vězeňské služby České republiky.

Ranní rozdělení

NÁSTUP

„Směno, končit, pozor!“ zavelí řízný hlas strážného 1. třídy podpraporčíka Aloise Podešvy, když do místnosti vstoupí vrchní inspektor eskortní směny kapitán Martin Boháč. Je přesně půl sedmé ráno, čtvrtek 20. července 2006, a příslušníkům eskortní směny Vazební věznice Praha-Pankrác začíná běžný pracovní den.

„Pane kapitáne, eskortní směna je nastoupena k rannímu rozdělení.“

„Víte pohov!“ přikáže svému zástupci kapitán Boháč a přistoupí ke kontrole schopnosti služby příslušníků směny.

„Strážná první třídy poručík Vejسادová?“

„Zde.“

„Strážný první třídy podpraporčík Podešva?“

„Zde.“

Následují další jména a poté rozdělení úkolů. Je stanoveno, kdo s kým a kam pojede, jsou určeni velitelé eskort i to, jakým způsobem bude vězeň eskortován – v poutech či za použití jiného bezpečnostního prostředku, a to podle paragrafu, za který je příslušná osoba ve vězení. A pak už se celá směna rozchází za svými povinnostmi.

„Máte štěstí, že je čtvrtek, tenhle den bývá klidnější,“ prohodí k nám kapitán Boháč při odchodu z místnosti. Toho jsme si dobře vědomi, neboť už při přípravě téhle reportáže se zástupcem ředitele Vazební věznice Praha-Pankrác pplk. Bc. Miloslavem Sekerkou jsme pečlivě vybírali vhodný termín, abychom svou přítomností příliš nenarušili plynulost služby. Ale upustit od záměru prožít den s eskortou jsme rozhodně nechtěli. Je to významná, mi-

možná odpovědná a psychicky náročná služba, a když chceme, aby časopis České vězeňství byl nejen pro zaměstnance Vězeňské služby ČR, ale hlavně o nich a jejich práci, musíme se za nimi vydat.

Asi jen málokdo ví, že Vězeňská služba ČR v posledních letech zajišťuje hodně přes 100 tisíc eskort ročně. Nemálo z nich se přitom týká nebezpečných vězňů. Jenže, a to je téma k úvahám, hlavním úkolem vězeňské služby je zabezpečit výkon trestu odnětí svobody a výkon vazby, tedy úkony odehrávající se v prostředí pevného objektu. Konkrétně řečeno v 35 věznicích a vazebních věznicích, které se dnes nacházejí na území České republiky. Snad právě proto se objevily návrhy, aby eskortní službu zajišťovala policie, jak je tomu v některých zemích Evropské unie. Jenže od návrhu k rozhodnutí bývá často dost daleko a někdy z něj i zcela sejde. Pro příslušníky eskortní služby se tím zatím nic nemění. Jak jsme řekli, jejich odpovědnost je veliká, a proto vítají každé rozhodnutí, které jim usnadní jejich práci. S nástupem nového generálního ředitele genmjr. Mgr. Luďka Kuly bylo takovýto rozhodnutí hned několik a vedly například k výměně zastaralých eskortních vozidel za nová nebo ke zkvalitnění výstroje a výzbroje.

1+1

Ve své kanceláři nám kapitán Martin Boháč ukazuje dnešní plán eskortních jízd. Dva vězně je třeba dopravit do nemocničních zařízení, jedna eskorta směřuje na Policii ČR a tři vozidla – jeden autobus a dva mikrobusey s asi

Kapitán Martin Boháč

třiceti vězňů – jedou k soudům. Dozvídáme se, že při eskortě je každému vězni přidělen jeden příslušník, který se od něj po celou dobu prakticky nehne. Přesně jsou určeni i řidiči, kteří vozí jednotlivé eskorty, a samozřejmě také čas odjezdu. Důslednost a zase důslednost, to je alfa i omega práce příslušníků vězeňské služby, zvláště eskort.

„Náš“ autobus odjíždí patnáct minut po sedmé hodině k soudu na Ovocném trhu. Do té doby máme co dělat, abychom si všechno

Zleva prap. David Šturma, prap. Pavel Korbel a nadpor. Eva Přibylková

Každý má „svého“ vězně

poznamenali a tam, kde je to možné, pořídili reportážní fotografie. Každý příslušník eskorty si nafasuje zbraň, po převzetí ji uloží na určené místo, s propustkou jde na oddělení vazby nebo výkonu trestu pro „svého svěřence“. Kromě propustky má i jeho identifikační kartu s fotografií, aby se včas seznámil, s kým má tu „čest“, což je z bezpečnostního hlediska velmi důležité.

KAPITÁN

Kapitán Boháč se mezitím věnuje administrativním záležitostem. Protože je léto v plném proudu, vyřizuje i žádosti o dovolené. Už při ranním rozdělení jsme si všimli, jak je to klidný, ale zároveň i rozhodný člověk. Neudělá zbytečný pohyb, neřekne zbytečné slovo. Vězeňské

prostředí je výjimečné, především náročné na psychiku člověka, ale tento mladý muž si v něm dovede zachovat nejen chladnou hlavu, ale i lidský přístup. Právě proto má u svých podřízených přirozenou autoritu a respekt. „Martin, ten je fajn, a hlavně umí,“ řeklo o něm před námi hned několik z nich.

Zajímá nás, jak dlouho už pracuje u vězeňské služby. „Třináct let. Původně jsem chtěl nastoupit do opavské věznice, ale nebylo tam místo, tak jsem šel sem. A nelituji toho. Děláním práce, kterou mám rád, mám byt v nedalekých Milovicích, v nejbližších dnech čekáme se ženou narození dítěte.“

Dalo by se říci, že má vše, co si člověk může přát. Jenže každá mince má dvě strany, takže je zcela logické, že někde musí být i něco negativního. „Máte pravdu,“ podotýká kapitán Boháč, „máme starosti s nedostatkem lidí. Bez výpomoci z jiných věznic bychom se dnes neobešli. Naše kmenová směna má 35 příslušníků a přibližně stejný počet nám teď vypomáhá odjinud. A když vozíme Berdychův gang, tak potřebujeme ještě tak padesát dalších lidí. To pak vypomáhá každý, kdo má ruce a nohy, jak se říká. Každopádně potřebujeme víc tabulkových míst. Ty současné nestačí.“

Copak není o tuto práci dost uchazečů? divíme se. „To ne, zájemců by bylo dost,“ vysvětluje, „ale jsou to kluci bez vojenské služby, takže vojenský režim je pro ně neznámým pojmem a zvykají si na něj strašně dlouho. Někteří mají navíc o naší práci zcela mylné představy, nejspíše ovlivněné filmy a televizí, takže po několika dnech od nás odejdou.“

A co peníze, ty je nelákají? zkoušíme otevřít tradičně citlivé téma.

„Naše platy pro mnohé z nich nejsou žádnou motivací. Navíc osobní ohodnocení dostanou

Nástup k odjezdu

až po nějaké době, a pokud jsou mimopražští, musí si ubytovnu platit ze svého.

Náš další dotaz se týká ústrojové kázně. Je horko k padnutí, ale příslušníci jsou v dlouhých kalhotách, zapnutých límečcích u košile a kravatách. „Musí být pečlivě ustrojeni,“ zdůrazňuje jejich velitel, sám také podle předpisu v zapnuté uniformě. „Člověk si zvykne, ale pomohlo by, kdyby třeba kalhoty byly z lehčího materiálu.“ Sympatická Jana Vejسادová v hodnosti poručíka se lišácky usmívá: „My můžeme nosit sukně, oni ale v kratasech chodit nemohou.“ To je asi jediná výhoda, kterou ženy u eskortní služby mají. Jinak dělají stejnou práci jako jejich kolegové s tím rozdílem, že eskortují vězeňkyně, což mimochodem není žádné privilegium, a nároky se na ně kladou stejně jako na muže.

PROHLÍDKA

Ručičky hodinek ukazují sedm hodin ráno. Na určeném místě vazební věznice se shromažďují vězni, s nimiž vyjedou eskorty. Vězni jsou již v civilních šatech a podrobují se důkladné osobní prohlídce. Při ní velitel eskorty u každého z nich znovu zkontroluje osobní údaje. Než podepíše propustku, poznamenaná do ní, kdo provedl osobní prohlídku vězně. Eskortované osoby si pak vezmou balíček s celodenní stravou a láhev balené vody. Zajímá nás, co jim kuchař připravil: paštiku, sýr, jablko a chleba.

Teď se vězni řadí podle toho, k jakému soudu pojedou. Naproti nim stojí v řadě příslušníci, kteří je budou eskortovat. „Přestaňte se tam bavit,“ slyšíme napomenutí příslušníka, protože obvinění mezi sebou nesmí mluvit, aby se nemohli před soudním jednáním domlouvat na výpovědích, ale zejména nenarušovali průběh eskorty.

Před odchodem do autobusu nám zbývá ještě několik málo minut. V nich se od našeho průvodce dozvídáme, že někteří obvinění, kterým končí vazba, se všemožně snaží vyhnout soudu, a dostat se tak na svobodu před vynesením rozsudku. Předstírají různé záchvaty, ně-

Káva pro kapitána. Aleš Uhlíř (uprostřed) v roli hostitele

kdy dochází i k sebepoškození. „Polykají tzv. kotvičky. To jsou otevřené zavírací špendlíky, které jsou přivázané k niti a zabalené ve střídce chleba. Po spolknutí za nit zatáhnou a špendlík jim roztrhne hrtan, takže je musíme odvézt do nemocnice na operaci.“

ODJEZD

Krátce před čtvrt na osm vězni nastupují do eskortních vozidel, která s nimi přesně v sedm hodin a patnáct minut opouštějí bránu vazební věznice. Ve vozidlech musí být dodržován zasedací pořádek, který nedovoluje, aby obvinění z jednoho případu seděli vedle sebe. I zde platí zákaz rozhovorů mezi vězni.

V soudním areálu na Ovocném trhu vězni ukázněně vystoupí a za doprovodu příslušníků eskortní služby míří do malých vrátek, za nimiž jsou tzv. odkládačky neboli minicely o rozměru tak jedenkrát dva metry. V nich po dvou čekají až do zahájení soudního řízení.

Odkládaček je tu třináct, a celkem tedy pojmu šestadvacet vězňů.

„Když jich je víc, vozíme je na dvě várky. Nejdřív ty, co mají jednání dopoledne, potom ty ostatní,“ vysvětluje nám praporčík Pavel Korbel. Sedíme spolu s ním a ostatními příslušníky této eskorty v jejich „odkládačce“. Je tu několik starých křesel, skříň, umyvadlo, lednice a pár oprýskaných stolů. Tady se vlastně také čeká, až zavolají obviněného nebo odsouzeného do jednací síně. Příslušník, který ho má na starosti, jde s ním a zůstává u něho po celou dobu jednání. Potom ho zase odvede zpátky a zavře do minicely. Když jsou vyřízeny všechny případy, opakuje se nástup vězňů do autobusu a jede se zpátky na Pankrác.

To čekání musí být úmorné, poznamenáváme, abychom trochu rozproudili debatu a blíže se s naší eskortou seznámili.

„S tím musí každý, kdo jde k eskortě, počítat,“ odpoví Pavel Korbel. „To byste měli vidět, jak to vypadá u soudu v Dlážděné. Teď tam bu-

Odkládačky pro vězně

deme jezdit asi dva měsíce, protože zdejší soud bude zajišťovat eskortu z Ruzyně.“

„Jděte se tam podívat a uvidíte sami,“ vstoupí do řeči velitel eskorty poručík Aleš Uhlíř. „Odkládačky pro vězně i místnost pro eskortu jsou tam v nevětraném sklepe. V těchto vedrech je to opravdu paráda. Nám z Pankráce pomůže, až začneme jezdit do areálu Na Míčánkách. Tam budou pod jednou střechou tři soudy, takže to budeme mít všechno v jedné budově. Je to tam všechno nové, prostředí je tam hezké... Věříme, že se nám tam bude dobře sloužit.“

Chvilí hovoříme o rostoucím počtu eskort. Mezi urostlými muži u stolu sedí i drobná usměvavá žena. Je to nadporučík Eva Příbylová, která zajišťuje předvedení vězeňkyně z Ruzyně. „Já si myslím,“ říká, „že počet eskort stoupá hlavně proto, že kauzy jsou stále složitější. Přibývá soudních stání, a tím pádem i našich výjezdů.“ „To je pravda,“ souhlasí kapitán Boháč, „navíc dnešní gangy jsou tak organizované, že jejich spisy mají desítky tisíc stran.“ „Nejhorší jsou pro nás středy,“ podotýká Eva Příbylová a dodává, že včera skončili až v sedm večer, tedy po dvanáctihodinové směně.

NÁVRAT

Jenže dnes je čtvrtek a po třetí hodině odpoledne je v soudním areálu na Ovocném trhu všechno hotovo. Příslušníci eskortní služby odvezou vězně zpátky na Pankrác, kde se opakuje osobní prohlídka a vrácení vězně na příslušné oddělení. Tím eskortě směna končí. Někteří si ještě zajdou do tělocvičny, protože dobrá fyzická kondice je důležitým předpokladem pro výkon tohoto nebezpečného povolání a testy, které musí všichni pravidelně absolvovat, jsou nemilosrdné.

Loučíme se a všem přejeme, aby se jim i nadále práce u eskortní služby líbila a aby měli po všech stránkách co nejlepší podmínky ke své práci. Zaslouží si to.

Mgr. Eva Montgomeryová
Ing. Miroslav Jílek

V akci

SETKÁNÍ PŘÁTEL

WROCLAW • Před dvaceti lety byly navázány družební vztahy mezi polským Zakladem kar-nym No1 Wroclaw a Věznici Žacléř, která byla sice v roce 1990 zrušena, ale přátelské vztahy s wroclawskou věznicí zprůtrhány nebyly. Řada zaměstnanců z žacléřské věznice přešla do Věznice Valdice a spolupráce tak pokračuje. Letos na začátku června uspořádali wroclawští další společné setkání s přáteli z Valdic, jehož součástí byla střelecká soutěž.

Soutěžilo se ve střelbě z pistole P 64 a ze samopalu Glaubert ráže 9 mm. Nejlepších výsledků dosáhlo družstvo Věznice Valdice, které součtem bodů 1374 porazilo družstvo ZK Wroclaw o 15 bodů. V jednotlivcích nejvíce bodů (476) nastřílel Květoslav Pavlů.

Po slavnostním vyhodnocení střelecké soutěže se konalo přátelské posezení s funkcionáři věznic, při němž se hovořilo o dalších možnostech spolupráce. Byla předjednána i nová smlouva o vzájemné spolupráci mezi oběma věznicemi, kterou by měli letos v září podepsat jejich ředitelé – plk. Mgr. Kazimierz Markiewicz a plk. JUDr. Karel Koucourek.

Součástí setkání byla i prohlídka věznice Wroclaw, která s kapacitou 2200 osob bude největší v Polsku. Nyní je v ní umístěno 1800 vězňů, z toho 100 žen.

Bc. Josef Witschel

U sousedů na návštěvě

Maďarsko • Tříčlenná delegace pracovníků Věznice Heřmanice vedená jejím ředitelem plk. JUDr. Ladislavem Mičkou se ve dnech 9.–11. května zúčastnila ve věznici v maďarském Váci jednání představitelů vězeňských služeb Maďarska, Polska, Slovenska a České republiky na téma Spolupráce v oblasti reintegrace odsouzených v zemích Visegrádské čtyřky.

Přednesené příspěvky i následná výměna názorů potvrdily zájem všech zainteresovaných pracovníků vězeňských služeb vytvářet co nejvhodnější podmínky pro návrat odsouzených do civilního života a dále zkvalitňovat formy a metody penitenciární praxe.

Odborný program vhodně doplnila prohlídka věznice ve Váci, kde je umístěno 800 vězňů, z nichž je 50 obviněných.

*Plk. JUDr. Ladislav Mička,
ředitel Věznice Heřmanice*

Dovolená v Zakopaném

Mezi novinky v sociálním programu Vězeňské služby ČR patří rozšíření nabídky zahraničních výměnných rekreací o možnost pobytu našich zaměstnanců v rekreačních zařízeních polské vězeňské služby. Celkem 27 zaměstnanců nebo jejich rodinných příslušníků trávilo loňskou dovolenou v horském středisku v Zakopaném. O své dojmy se s námi podělil pan Petr Kučera z Vazební věznice Praha-Ruzyně.

Proč jste si vybral právě Zakopané?

Protože české i slovenské zotavovny už znám a už spíše hledám nové dojmy a zážitky.

Jaká byla cesta?

Doporučuji každému opatřit si nejdříve novou mapu Slovenska, protože Slováci v posledních letech postavili nové silnice a kruhové objezdy a člověk může lehce zabloudit. Rekreační středisko je na tichém místě asi pět minut chůze od hlavní třídy.

Jak jste byli spokojeni se službami?

Starali se o nás výborně, bydleli jsme v třílůžkovém pokoji s televizí a kompletním sociálním vybavením. V ceně byla plná penze, snídaně formou bufetu, oběd s mnoha přílohami včetně výběru nápojů a kávy. Auto můžete zaparkovat uvnitř areálu. Měli jsme pocit bezpečí a pohody. Objekt je krásný zvenčí i zevnitř.

Jel byste do Zakopaného znovu?

Napřesrok možná ano, stále vzpomínáme na krásná panoramata, čerstvý vzduch a klid.

PaedDr. Lubomír Bajcura

Kynšperští v Německu

SRN • Na pozvání partnerské věznice St. Georgen-Bayreuth, SRN se delegace Věznice Kynšperk nad Ohří vedená jejím ředitelem pplk. Mgr. Jiřím Šrajbrem zúčastnila ve dnech 29. 6.–1. 7. sportovních přeborů, které se konaly u příležitosti oslav 10. výročí vzniku zásahové jednotky tamní věznice.

Přivítal ji vládní ředitel Dieter Wass a společně pak navštívili ubytovny odsouzených včetně zvláštního oddělení doživotních trestů, oddělení výkonu kázeňských trestů, detenčních a krizových cel. Seznámili se s praktickou činností operačního střediska a se systémem vnitřního i vnějšího zabezpečení, prohlédli si eskortní autobus policie, která v součinnosti s vězeňskou službou v Bavorsku eskorty zajišťuje. Prostory pro vzdělávání, sportování a terapeutické aktivity odsouzených si vysloužili upřímný obdiv.

Sportovního zápolení se zúčastnilo 19 družstev z Bavorska, jedno družstvo z Vídně a družstvo Věznice Kynšperk. Součástí programu oslav byly rovněž ukázky činnosti parašutistů, výcviku zásahových jednotek a vrcholem byla návštěva ministryně spravedlnosti spolkové země Bavorsko Beate Merk, která mimo jiné ocenila i pětileté partnerství mezi věznicí St. Georgen-Bayreuth a Hof s Věznicí Kynšperk nad Ohří.

Petra Bělíková

Vzácná návštěva

RÝNOVICE • Neobvyklá návštěva zavítala koncem května do Věznice Rýnovice. V mnišském úboru prošel její branou buddhistický mnich Ahin Ottama, který měl ve věznici dvě dvouhodinové přednášky o buddhismu a své životní cestě. Zdůraznil, že okolnosti našeho života nemůžeme vždy změnit, ale můžeme změnit svůj náhled na ně a svůj postoj k nim.

Mgr. Květoslava Jakubalová, kaplanka Věznice Rýnovice

Hranice humanity

Jarní odborně metodický seminář Vězeňské duchovenské péče patří k zajímavým a výjimečným soustředěním, protože překračuje rovnou několik oborových hranic: setkávají se na něm nejen profesionální duchovní – vězeňští kaplani se svými kolegy, kteří působí v duchovní službě dobrovolně –, ale i další specialisté a zájemci z řad personálu vězeňské služby. Vycházíme totiž z předpokladu, že duchovní služba není pouze daní placenou za fakt svobody svědomí, a tedy i svobody vyznání, ale že je účinnou pomocí pracovníkům výchovy při nesnadném úkolu obnovy lidství a občanství u těch, kteří se dostali do rozporu se zákonem. Vlastně i témata posledních seminářů jsou volena tak, aby obsáhla co nejširší společnou aktuální problematiku: Otázka přijetí viny (1999), Jak předcházet napětí (2000), Etický kodex pro VDP a VS (2001), Projekt prosociálního chování (2002), Rizika, zpověď a nezastupitelnost duchovní služby ve věznicích ČR (2003), Spolupráce pomáhajících profesí a využití jejich odborného potenciálu (2004), Dynamická bezpečnost (2005) a Hranice humanity – možnosti a meze programů zacházení (2006).

K letošku přece jen trochu podrobněji. Někomu možná připadne podivné, že právě duchovní služba a duchovenská péče přichází s jistou humanitní restrikcí. Na druhou stranu jestliže se má hovořit o mezích humanity, asi žádná jiná skupina ve vězeňství by si nemohla dovolit takový názor právě pro možná podezření z omezování názorové svobody. Odvážili jsme se tedy vyjádřit, že všechno jednání, které se tak tváří, není humánní, ale že mohou nastat případy, kdy právě prosociálně se tvářící postup může být produktem lhostejnosti a nezájmu nebo neochoty postavit libovolnému, až kratochvilnému jednání klientů, jakoukoliv hranici. Analogicky ani v rodině nemůžeme nechat děti, aby podnikaly, cokoliv se jim zamane, zavádíme „omezení“, ačkoliv jsme na svobodě a máme je navíc rádi. Humanita se stala základem, které rázem zmrazí logické i prakticky odůvodněné postupy. Na nutnosti diferencovaného přístupu k odsouzeným jsme se shodli i se specialisty z oddělení výkonu trestu, kteří mluví v poslední době čím dál víc o nové penologické metodě Risk and Needs Assessment, tedy hodnocení rizik a potřeb klientů.

V průběhu dvou denního jednání semináře zazněly dva základní referáty, jeden v podání PhDr. Evy Biedermannové z odboru výkonu vazby a trestu GR, druhý přednesený hlavním kaplanem vězeňské služby Mgr. Bohdanem Pivoňkou. Dalším podnětem k hlubokému zamýšlení byl večerní videopořad „Odkrývání tajemství života“, který odkazoval na podzimní pražskou mezinárodní vědeckou konferenci Darwin a inteligentní projekt a vyvolal v účastnících otazníky a vykřičníky, prostě emoce.

*Renata Balcarová, předsedkyně VDP,
Bohdan Pivoňka, hlavní kaplan VS ČR*

Biskup ve vězení

HEŘMANICE • Nevšední událost zažila ve středu 14. června Věznice Heřmanice, když ji navštívil ostravsko-opavský sídelní biskup Mons. František Václav Lobkowicz v doprovodu svého sekretáře Mgr. Aleše Ligockého. Besedy biskupa s ředitelem plk. JUDr. Ladislavem Mičkou se zúčastnil první zástupce ředitele pplk. Mgr. Josef Hrabina a kaplani Ing. Jan Kočnar a Mgr. Emil Morav. Poté pan biskup sloužil v ústavní kapli Ježíše Krista Krále mši svatou, kterou koncelebrovali P. Miroslav Straka a P. Martin Pastrňák za asistence diákonů Ligockého a Morava.

(em)

Výstava obrazů na Velehradě

VELEHRAD • V rámci cyrilometodějských slavností, které se jako každoročně konaly ve dnech 4. a 5. července 2006 na Velehradě, se uskutečnily také Dny lidí dobré vůle. Kromě řady neziskových a církevních organizací a občanských iniciativ se zde představilo i sdružení Vězeňská duchovenská péče prostřednictvím samostatné výstavy malířských prací uvězněných. Cílem této výstavy bylo pomoci odstraňovat bariéry předsudků veřejnosti vůči vězňům a vězeňství vůbec, ale také ukázat na vliv, přínos a poselství evangelia ve věznicích. Za přispění vězeňských kaplanů a pracovníků Vězeňské služby tak mohlo na třicet obrazů od různých autorů reprezentovat svět za mřížemi. Podle ohlasů návštěvníků byla výstava velmi působivou výpovědí nejen o věznicích samotných, ale i jejich způsobu vidění světa. Motem pro letošní výstavu se stal verš z knihy proroka Izajáš: „To je ta cesta, jděte po ní“ (Iz 30, 21). Tato slova vyjadřují skutečnost, že život člověka lze připodobnit cestě, po které každý kráčíme, i když jsme si její trasu, nebo podobu sami nezvolili. Mnohdy se na ní dostaneme do situace, která nás omezuje, kterou bychom si sami nikdy nezvolili, ale právě překonávání různých překážek nám často pomáhá naleznout v sobě schopnosti, které by jinak zůstaly skryty. Tak, jak o tom vypovídaly jednotlivé obrazy.

Mgr. Otto Broch, zástupce hlavního kaplana

Obhájili jsme titul mistrů Evropy

FRANCIE • Francouzská A.S.E.A.D. Venarey Les Laumes uspořádala ve dnech 14.–17. června 2006 mistrovství Evropy vězeňských služeb v kopané – EURO 2006. Zúčastnilo se ho devět výběrů evropských zemí. Reprezenační družstvo Vězeňské služby ČR nemělo lehký úkol, neboť jako obhájce titulu mistrů Evropy z roku 2004 bylo středem zájmu ostatních výprav.

Turnaj byl zahájen slavnostním nástupem národů. Za zvuku národních hymen jednotlivých států byly vztyčeny vlajky účastníků. Neopakovatelnou atmosféru vytvořila hudební skupina v krojích z období napoleonské éry. Po zahájení byla družstva za účasti vedoucích jednotlivých reprezentací vylosována do skupin. Nasazenými mužstvy byla Česká republika jako úřadující mistr Evropy a na druhé straně Polská republika jako vicemistr Evropy roku 2004.

Skupina A		Skupina B	
Česká republika		Polsko	
Francie		Slovenská republika	
Chorvatsko		Rumunsko	
Španělsko		Německo	
Lucembursko		Anglie	

Jednotlivé zápasy ve skupinách trvaly 2x 20 minut s osmiminutovou přestávkou. Z každé skupiny postupovaly čtyři celky, které se pak utkaly ve vzájemných soubojích o účast v semifinále a ve finále. Vyřazená mužstva ve čtvrtfinále bojovala o další umístění, a to způsobem každý s každým, přičemž výsledky ze základní skupiny se do tohoto pořadí o 5. až 9. místo nepočítaly.

Hrálo se na třech fotbalových hřištích současně. České mužstvo se na ústředním hřišti nejprve utkalo s pořadající zemí Francií. Úvod utkání se nesl v duchu očekávání taktiky francouzského celku, neboť vážné zranění našeho hráče na EURU 2004 při zápase s tímto celkem našim hráčům utkvělo dostatečně v paměti. Později však naši nasadili takové tempo, že zápas skončil výsledkem 4:0 pro českou reprezentaci. Šampionát dále pokračoval v obou skupinách podle rozlosování.

Výsledné pořadí
1. Česká republika
2. Polsko
3. Francie
4. Chorvatsko
5. Slovensko
6. Rumunsko
7. Anglie
8. Německo
9. Lucembursko

Výsledky skupiny A			střelci branek
Česká republika	Francie	4:0	Šnidl, Zavadil, Kulig, Knop
Česká republika	Chorvatsko	3:0	Knop, Stráněl, Čerstvý
Česká republika	Lucembursko	7:1	Knop-2, Hloušek, Čerstvý, Tomek; Galbavý, Karafa

	ČR	FRANCIE	CHORVATSKO	LUCEMBURSKO
ČR		4:0	3:0	7:1
FRANCIE	0:4		2:1	6:0
CHORVATSKO	0:3	1:2		2:0
LUCEMBURSKO	1:7	0:6	0:2	

VÝSLEDKY SKUPINY B

	POLSKO	SLOVENSKO	RUMUNSKO	NĚMECKO	ANGLIE
POLSKO		0:0	1:0	8:0	2:1
SLOVENSKO	0:0		1:0	3:0	1:2
RUMUNSKO	0:1	0:1		4:0	1:0
NĚMECKO	0:8	0:3	0:4		0:3
ANGLIE	1:2	2:1	0:1	3:0	

Radost z obhájení titulu

Čtvrtfinále			Střelci branek
Česká republika	Anglie	3:0	Zavadil, Návrat, Galbavý
Slovensko	Chorvatsko	0:1	
Rumunsko	Francie	1:3	
Polsko	Lucembursko	6:0	
Semifinále			
Česká republika	Chorvatsko	5:0	Kraft-2, Zavadil, Galbavý, Tomek
Francie	Polsko	1:2	
Zápas o 3. místo			
Francie	Chorvatsko	1:0	
Finále			
Česká republika	Polsko	1:0	Šnidl

Naši reprezentanti svými výsledky i chováním mimo hrací plochu dokázali, že jsou velmi kvalitní, vyspělý a ukázněný tým, a u ostatních družstev měli zasloužený respekt. Dosvědčovalo to i jejich vtipkování, že by si Češi na mistrovství světa v Německu v utkání s Ghanou

(které se konalo ve stejnou dobu, kdy naši na EURU sváděli urputný boj s Poláky) potřebovali půjčit alespoň půlku mužstva Vězeňské služby České republiky.

Úsilí a touha po vítězství našeho týmu byla korunována tím nejvyšším oceněním – obhá-

Sestava našeho týmu
Čerstvý Lukáš
Galbavý Slavomír
Hloušek Michal
Jakš Ivo
Karafa František
Knop Václav
Kroulík Radovan
Kubík Michael
Kulig Pavel
Návrat Tomáš
Skopal Roman
Stráněl Jan
Šnidl Petr
Tomek Miroslav
Trmal Vítězslav
Vašíček Petr
Vozník David
Zavadil Daniel
Vedení: ředitel věznic Praha-Ruzyně a Valdice plk. Ivan Horák a plk. JUDr. Karel Kocourek

Luděk Kula dne 14. července osobně poděkoval vítěznému týmu za vzornou reprezentaci

jením titulu mistrů Evropy vězeňských služeb v kopané z roku 2004. Na úspěchu letošní reprezentace vězeňské služby má velký podíl i generální ředitel VS ČR genmjr. Mgr. Luděk Kula, který byl u jejího zrodu, stále o ní projevuje živý zájem a spolu se svými náměstky vytváří podmínky pro kvalitní přípravu hráčů. Konec konců dokonalá příprava a tělesná zdatnost pracovníků vězeňské služby je jedním z požadavků pro kvalitní výkon služby.

EURO 2006 skončilo, ať žije EURO 2008, jehož pořadatelem bude Slovenská republika. Kandidáty na pořádání EURA 2010 jsou Chorvatsko a Rumunsko.

Plk. JUDr. Karel Kocourek,
ředitel Věznice Valdice

Skvělá střelecká trojka

SLOVENSKO • První tři místa na mistrovství Sboru vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky ve střelbě ze služebních zbraní, konané ve dnech 26. až 30. června 2006 na střelnici věznice Leopoldov, obsadilo družstvo Vězeňské služby ČR.

Závodu se zúčastnilo celkem 59 příslušníků. České družstvo střelců reprezentovali mjr. Radomír Pokorný z Generálního ředitelství VS ČR, pplk. Bc. Pavel Žiaček z Věznice Horní Slavkov a npor. Milan Zeman z Věznice Plzeň.

Naši reprezentanti dominovali především ve střelbě ze samopalu vz. 61, neméně úspěšně si vedli ve střelbě z pistole 30+30. Po součtu všech disciplín se naši reprezentanti umístili na prvních třech místech: zlato získal mjr. R. Pokorný, stříbro pplk. Bc. P. Žiaček a bronz připadl npor. M. Zemanovi.

(lk)

Přebor ve střelbě ze služebních zbraní

ČESKÉ BUDĚJOVICE • O titul Přeborník Vězeňské služby ČR ve střelbě ze služebních zbraní bojovalo ve dnech 12.–16. června na střelnici Borek u Českých Budějovic celkem 46 příslušníků a 18 příslušnic VS ČR, družstvo Policie ČR České Budějovice a družstvo slovenské vězeňské služby.

Soutěžilo se ve třech disciplínách: pistole 30+30 ran, samopal vz. 61 3 x 20 ran a Evropský policejní parkur na 50 ran (pouze muži). Nejlépe si vedli a titul přeborníka získali

kpt. Jiří KUDRNA (1322 bodů)
z Vazební věznice Praha-Pankrác
a **por. Bc. Zora ŠPUNDOVÁ**
z Věznice Olomouc (927 bodů).

(red)

Přeborníci ve střelbě ze služebních zbraní
Jiří Kudrna a Zora Špundová

Střelba je mým koníčkem

Řekla v krátkém rozhovoru pro náš časopis sympatická šampionka z Olomouce poručík Bc. Zora Špundová (27). Je to jistě úctyhodný výkon, že ve střeleckých soutěžích již třetím rokem nenašla přemožitelku, a letošním vítězstvím tak získala nastálo pohár Přeborníka VS ČR ve střelbě ze služebních zbraní. Její výkon osobně ocenil i ředitel Vazební věznice Olomouc pplk. Mgr. Jiří Ruprecht.

Věnujete se kromě střelby i jiným sportům?

Závodně sportuji už od svých devíti let a můj sportovní záběr byl opravdu široký. Dělal jsem veslování, judo, karate a teď už desátým rokem sportovní střelbu. Je to můj koníček, jemuž věnuji velkou část svého volného času.

Kdo vás přivedl ke sportu?

Odmalička jsem takový „truc kluka“, ale moji rodiče určité velký vliv na mé sportovní zaměření měli, protože jsou sami sportovci.

Jak jste se připravovala na přebory?

Letos jsem byla dlouho nemocná, takže se svou formou moc spokojená nejsem. Žádnou speciální přípravu jsem neabsolvovala, ale jako příslušnice VS ČR si musím udržovat fyzickou kondici stále.

Jak se dívají na vaše úspěchy kolegové?

Těší mě jejich podpora a jsem ráda, že mi fandí.

Mgr. Martina Žbáňková

Olomoučtí první na vysoké síti

PRACOV • O titul přeborníka VS ČR v Zotavovně Pracov se ve dnech 20.–23. června utkalo osm našich nejlepších odbíjenkářských týmů. Hostem přeboru bylo i reprezentační družstvo generálního ředitelství Sboru vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky.

Ve finálovém zápase obhájilo své loňské prvenství družstvo Vazební věznice Olomouc, které zvítězilo nad družstvem Věznice Plzeň. V utkání o bronzovou medaili porazili hráči Věznice Heřmanice tým Vazební věznice Brno.

Titul nejlepšího hráče převzal slovenský reprezentant npor. Milan Lalík. Nejlepším smečářem byl vyhlášen nstrm. Milan Hurník z vítězného družstva, nejlepším polařem se stala por. Bc. Martina Kusáková z Vazební věznice Brno.

Titul přeborníka VS ČR v odbíjené za rok 2006 si pod vedením kapitána družstva Vazební věznice Olomouc prap. Pavla Špiřky vybojovali: mjr. Mgr. Rostislav Sadílek, mjr. Bc. Jiří Směšný, ppor. Lubomír Merta, npor. Zbyněk Čisocň, nstrm. Tomáš Král, nstrm. Milan Hurník, nstrm. Pavel Černý, nstrm. Jan Pavlík, pplk. Mgr. Radoslav Weinberger.

(LB)

Družstvo
Vazební
věznice
Olomouc
– vítězné
přeboru
v odbíjené

TELEGRAFICKY

VALDICE • Tradiční fotbalový turnaj O putovní pohár ředitele Věznice Valdice letos vyhrál tým Vazební věznice Hradec Králové, který ve finálovém zápase porazil domácí družstvo až v penaltovém rozstřelu. V utkání o 3. místo zvítězil tým věznice Leopoldov nad družstvem VV Praha-Ruzyně 2:0.

Mjr. Bc. Zbyněk Šoltys

HORNÍ SLAVKOV • Pátý ročník tenisového turnaje O pohár ředitele věznice vyhrál pprap. Martin Hrabák z Policie ČR Plzeň před kpt. Martinem Bulíčkem z Věznice Horní Slavkov a nstrm. Michalem Gajičem z Věznice Kynšperk.

Pavčina Lorenzová

KARVINÁ • Pohár ředitele Věznice Karviná ve střelbě ze samopalu vz. 61 vyhrál koncem června napor. Emanuel Bortlík z Věznice Karviná. Na druhém místě se umístil pprap. Pavel Burda z Opavy a třetí příčku obsadila žena, nstrm. Lucie Burdová, také z opavské věznice.

Marcela Struhalová

ŠVÉDSKO • Na otevřeném mistrovství světa v karate ve Švédsku, konaném na přelomu června a července letošního roku, se v kategorii veteránů (46–50 let) umístil na výborném druhém místě Pavel Racek, externí lektor Institutu vzdělávání VS ČR.

Mjr. ing. František Vlach

ORÁČOV • Tradiční nohejbalový turnaj trojic, který se již několik let koná v rámci sportovního dne zaměstnanců Věznice Oráčov, vyhrál tým Vazební věznice Praha-Ruzyně.

Petra Gregová

HRADEC KRÁLOVÉ • Družstvo Vazební věznice Brno zvítězilo počátkem června v 10. ročníku fotbalového turnaje Hradecké věže a zaslouženě získalo putovní pohár ředitele Vazební věznice Hradec Králové.

Mgr. Václav Kárník

PŘEBORNÍKEM JE POCHMAN A ARGO

PRACOV • Ve Zotavovně Pracov se ve dnech 22. až 26. května konal 7. ročník Přeboru Vězeňské služby ČR speciálních služebních psů. Zúčastnilo se ho 26 závodníků včetně jedné závodnice z Vojenské policie ČR a dvou zástupců vězeňské služby SR.

Přeborníkem VS ČR ve speciální služební kynologii na vyhledávání omamných a psychotropních látek pro rok 2006 a putovní pohár generálního ředitele VS ČR získal kpt. Pavel Pochman se služebním psem Argem z Věznice Oráčov. Na druhém místě se umístil nstrm. Michal Norko se služebním psem Koudym z Věznice Vinařice a na třetím místě pprap. Otomar Stodola a služební pes Bady z Věznice Heřmanice. Výkony závodníků jsou výsledkem pečlivé a hlavně tr-

pečlivé práce se psem a v konečném důsledku nejen chloubou psovoda, ale zároveň usnadňují výkon služby.

Mjr. Petr Prášil

Naši psovodi si vedli dobře

NOVÉ MĚSTO pod SMRKEM • V pořadí již 9. mistrovství psovodů a služebních psů Celní správy České republiky ve vyhledávání drog a zároveň i 7. mistrovství psovodů všestranných služebních psů Celní správy České republiky a státních ozbrojených složek České republiky se konala ve dnech 28. 5.–2. 6. 2006 v Novém Městě pod Smrkem.

Zúčastnilo se jich 35 závodníků se služebními psy na vyhledávání drog a 18 závodníků se všestrannými psy. Kromě družstev z Celní správy Ostrava, České Budějovice, Plzeň, Ústí nad Labem, Brno, Olomouc a Hradec Králové, dále z Armády ČR, Policie ČR, Cizinecké policie ČR, Vojenské policie ČR a Vězeňské služby ČR zde byli i soutěžící z USA, Lotyšska, Rakouska, Norska a Slovenska. Jako pozorovatelé přijeli zástupci celních správ Maďarska, Litvy, Bulharska, Německa, Polska.

Za Vězeňskou službu ČR v kategorii vyhledávání OPL nastoupili pprap. Dušan Kaiml z Věznice Vinařice a ppor. Zdeněk Musil z Věznice Brno. I přes nepřízeň počasí, silný vítr a déšť se psovodi i psi vězeňské služby předvedli na výbornou. První den při prohlídkách zavazadel oba naši psi našli ukrytou látku. Odpoledne přišla na řadu osobní vozidla, kde však ukrytý amfetamin našel pouze pes ppor. Zdeňka Musila. Ostatní psovodi odešli s nulovým ohodnocením. Další den naši psovodi bohužel při prohlídkách místnosti nebodovali, protože jejich psi nestihli ukrytou látku vyhledat v časovém limitu. Také další soutěže pro nás dopadly s proměnlivými výsledky, ale i tak můžeme hovořit o dobré reprezentaci VS ČR. Ze 17 soutěžních družstev se Vězeňská služba ČR umístila na 12. místě.

V kategorii všestranných služebních psů startovalo devět družstev. Za VS ČR nastoupili ppor. Karel Růžička z Věznice Stráž pod Ralskem a Otakar Duda z Věznice Heřmanice. Výborný výkon obzvlášť při obraně, a to kontrolní výkon

a hladké zadržení pachatele, předvedl Růžička se svým Malinoisem Cassidy a v jednotlivcích skončil na čtvrtém místě. Jeho kolega nstrm. Otakar Duda se umístil na 9. místě. V konečném bodování Vězeňská služba ČR skončila na krásném druhém místě.

Mistrem republiky Celní správy ČR v kategorii ve vyhledávání OPL se pro rok 2006 stal Jiří Krtek se zlatým retrievrem z Celní správy Ústí nad Labem a mistry republiky v kategorii všestranných služebních psů Simona Janoušková s německým ovčákem z Armády ČR.

Por. Viliam Majdan

Stavy vězňů ve vazebních věznicích a věznicích
Vězeňské služby ČR dne 8/4/06

OBVINĚNÍ										ODSOUZENÍ												Vězni celkem
Vazební věznice a věznice		Dospělí		Mladiství		Uhrnem obvinění		Celkem obvinění	S dohledem		S dozorem		S ostrahou		Se zvýšenou ostrahou		Mladiství		Uhrnem odsouzení		Celkem odsouzení	
M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	M	Ž	
Bělušice						0	0	0				24		613						637	0	637
Brno		289	24			289	24	313	6	1	144	6	68	4	7	1	2		227	12	239	552
Břeclav		18	0	1	0	19	0	19	85	0	1	0	64	0		0		0	150	0	150	169
České Budějovice		72	7	1	1	73	8	81	2		93	3	22						117	3	120	201
Drahonice						0	0	0	25		207								232	0	232	232
Heřmanice						0	0	0			84		668						752	0	752	752
Horní Slavkov						0	0	0					800						800	0	800	800
Hradec Králové		135	8	5		140	8	148	118		59	3	58	2			1		236	5	241	389
Jiřice						0	0	0			169		468						637	0	637	637
Karviná						0	0	0			111				51				162	0	162	162
Kuřim						0	0	0	1		204		385						590	0	590	590
Kynšperk nad Ohří						0	0	0			456								456	0	456	456
Liberec		100	2	2	1	102	3	105	1		58		163			0	1	0	223	0	223	328
Litoměřice		161	8	5		166	8	174	2		65	3	28	2	2		3		100	5	105	279
Mírov						0	0	0			3		40		332				375	0	375	375
Nové Sedlo						0	0	0	2		481								483	0	483	483
Odolov						0	0	0			275								275	0	275	275
Olomouc		103	6	2	2	105	6	111			101	1	10	1	1				112	2	114	225
Opava						0	0	0		16	160	111		84		18	49		209	229	438	438
Oráčov						0	0	0		0	33	0	492	0		0	0	0	525	0	525	525
Ostrava		326	8	10	1	336	9	345	2		103	8	61	2	1		4		171	10	181	526
Ostrov		82	13			82	13	95	1		836	1	21		1				859	1	860	955
Pardubice						0	0	0	3	0	421	0	190	0	0	0	0	0	614	0	614	614
Plzeň		122	3			122	3	125	31		23	2	987		6		1		1048	2	1050	1175
Praha-Pankrác		457	3	9		466	3	469	25		193	1	248		7				473	1	474	943
Praha-Ruzyně		296	43	2	2	298	43	341	1	25	116	41	17	6					134	72	206	547
Příbram						0	0	0	6		45		796						847	0	847	847
Rýnovice						0	0	0			95		464		1				560	0	560	560
Stráž pod Ralskem						0	0	0			649		279						928	0	928	928
Světlá nad Sázavou						0	0	0				245		182		12		4	0	443	443	443
Teplice		86	2	2	2	88	2	90	1		26		12						39	0	39	129
Valdice						0	0	0			20		408		744				1172	0	1172	1172
Vinařice						0	0	0					863						863	0	863	863
Všehrdy						0	0	0	119	0	346	0		0	0	0	59	0	524	0	524	524
Znojmo		10				10	0	10			194		5						199	0	199	209
Uhrnem		2 257	127	39	3	2 296	130	2 426	431	42	5 795	425	8 230	283	1 153	31	120	4	15 729	785	16 514	18 940
Celkem		2 384		42		2 426		2 426	473		6 220		8 513		1 184		124		16 514		16 514	18 940

Horn	ŠLITROVÝ INICIÁL	SÁZKOVÁ OTÁZKA	TÁBOR POD ŠÍRÝM NEBEM		STRÁNKÁ V KNIZE (ZKR.)	KOBKA (ZAST.)	ODEZVA	MPZ HOLANDSKA		ISLÁMSKÉ TRADICE	PRAVOSLAVNÍ KNĚŽI	OCHUTNAT		HROZNÝS KRALOVSKÝ	DRAVÝ HORSKÝ PTÁK	ODVEDENCI
BIBLICKÝ TRPITEL				OMRTÍ					FILIPÍNSKÁ SÓPKA				BOROVÝ LESÍK			
									LETEC. ZNAČKA IRÁNU				OTEC NEVĚSTY			
RUSKÁ POLEVKA				2. ČÁST TAJENKY												
				JIHDEVROPAN												
	SEVERSTÍ PAROHÁČI	VÍŘENÍ BUBNŮ						ALKOVITÝ PTÁK								
		1. ČÁST TAJENKY						PUKL								
NĚMEC. KARET. HRA					RÝNSKÝ ČLUN				OBEC V OKR. ÚSTÍ N./L.					ZLATO (ANGL.)		
					DOMÁČÍ HLÍDAČ				PODNIK V NOVÉM KNINĚ							
ODKAPÁVÁNÍ						SOKOLOVSKÁ SPZ				SOUHVĚŽDÍ OKTANT (ZKR.)	LATINSKÝ „VE“			LETEC. ZNAČKA SAR		
						DEOXYRIBONUKL. KYSELINA (ZKR.)					KŘEMÍK (CHEM. ZN.)			SVALEK		
SPOJKA PODŘADÍČI			HALUCINOGENNÍ DROGA				DOPAL							IRÁNSKÉ MĚSTO		
			NÁBYTKÁŘSKÝ PODNIK				HOVOR. SOUHLAS							ČAPKOVŮ DRAMA		
OBEC U KOMARNA				1. ČÁST TAJENKY									ČERNÍ KONĚ			
				VYHYNULÝ PTÁK									RÍMSKÝ 1500			
	SVAZ SPOTŘEB. DRUŽSTEV (ZKR.)				KROUŽENÍ										5. ČÁST TAJENKY	SOKOLSKÝ SJEZD
	POBODA, NIČEMA (NĀR.)				MANGANOVÁ RUDA							GÁZOVINA				
LIBERECKÝ KOVOPODNIK												SKUPINA BÍČÍCH NÁSTROJŮ				
KLADNÁ ELEKTRODA													PODPŮRNÁ KONSTRUKCE (TÝKOVÁ)	SLANÁ POCHUTINA		
													BÝVALÝ HOKEJISTA ČES. BUDĚJOVIC			
CITOSL. POSMĚCHU			PŘEDLOŽKA									PRIMÁT			PODRADÍČI SPOJKA	
			INDIÁNSKÁ ZBRÁNĚ												LISTNATÝ STROM	
	ANTIMON (CHEM. ZN.)				ŘEKA V PÁDSE NÍŽINĚ	KONTAKT										
	DŘEVOKAZNÁ HOUBA											DORAZIT AUTEM				
EGYPTSKÝ FARAON																BRNĚNSKÉ VYDAVATELSTVÍ
PŘÍJEMCE NABÍDKY							PRKENNÉ STROPY	AUTOMOTOKLUB (ZKR.)	VLIVNÁ SKUPINA OSOB			TĚŽKÝ VÁLEČ. PRAK.	POKLEKNUTÍ			
												NĚMECKÝ PŘEZIDENT (BÝVALÝ)				
PŘIPRAVENOST KE HŘE (CITOSL.)						NEJINAK					TULÁČI VOLNÉ PŘÍRODY					
						PLANETKA										
OKRES. VÝBOR (ZKR.)				OBESLAT	TIŠINA						NEPÁROVÉ VESLO				EVROPAN (SLOVEN.)	
					STAROINDICKÉ BRÁNÝ						OPZNAMIT ÚŘADŮM				BALÍKY (ŘÍDCE)	
PŮL TUCTU						3. ČÁST TAJENKY								CITOSL. POHRDÁNÍ		
						POLSKÁ ŘEKA								STOČENÝ PRAMEN VLASU		
	SVEVOLE (ŘÍDCE)															
	PODNIK VÝPOČET. TECHNIKY							ZNAČKA DLÁŽDIC	ADĚLA (DOMÁC.)				RUSKÁ ŘEKA			SPZ PRAHY-ZÁPAD
								RUMUNSKÉ MĚSTO								
PORTUGAL. MĚSTO							DÍBLÍK (HOVOR.)					VOJÁKOVÁ SANCE				
												RIVAL				
PORTUGAL. ŘEKA							NEROST NIKELIN					KLOUZAVÝ POHYB				
							OPZNAČENÍ NAŠICH LETADEL					MOSTECKÁ SPZ				
NASYCENÝ UHLOVODÍK						NÁPOJ PRO DOBYTEK					MINCE. PENÍZ (ZAST.)					
OBEC V OKR. PÍSEK						ZÁVĚR HUDEBNÍCH VĚT					ISLÁMSKÁ VÁHA (1,284 KG)					POMŮCKY: RUIT, LAN, AMORA, BELAS

Autor křížovky: Radomír Hon
Autor obrázku: Lubomír Lichý

Tajenka z minulého čísla: Zdrhli, pane řediteli. Ale stejně jsme byli přeplněný.

Setkání s bývalými zaměstnanci

OLOMOUC • Bývalí zaměstnanci přišli v polovině června na přátelské posezení do vazební věznice, aby si oživilí vzpomínky na léta aktivní služby. Pozdravit je přišli 1. náměstek GŘ VS ČR plk. PhDr. Zdeněk Kreuzzieger a ředitel Vazební věznice Olomouc pplk. Mgr. Jiří Ruprecht společně s dalšími zaměstnanci. Nejstarším účastníkem setkání byl čtyřiaosmdesátiletý pan Vladimír Papica.

Mgr. Martina Žbáňková

Psovodi ve školce

NOVÉ SEDLO • Inspektor strážní služby pro psovody npor. František Čepelák a strážný-psovod pprap. Jiří Kettner z Věznice Nové Sedlo na pozvání ředitelky MŠ Žatec v Podměstí Jitky Kovářové v polovině května předvedli dětem práci se služebními psy – ukázku základního výcviku a vyhledávání zadaných předmětů. Zároveň jim vysvětlili, jak je třeba se o služebního psa starat a jaká je jeho funkce ve věznici. Ty nejdůležitější děti si pak mohly dokonce samy vyzkoušet práci psovoda.

Lenka Zárecká

Zájezd do Švýcarska

BRNO • V květnu uspořádala Vazební věznice v Brně pro své zaměstnance poznávací zájezd do Švýcarska za krásami měst a městeček podél Ženevského jezera. Účastníci navštívili také lyžařské středisko Chamonix, v Alpách zažili sněhovou vánici, ale nakonec všichni ve zdraví dorazili až do Curychu a odtud nádhernou alpskou krajinou i do hlavního města Lichtenštejnského knížectví Vaduzu.

Ing. Pavla Košaríková, vedoucí správního oddělení VV Brno

Hledání indiánského pokladu

ORÁČOV • V indiánskou vesnici se letos proměnil dětský tábor v Krtech. Děti čekala celotáborová hra „Za indiánským pokladem“. Ceny jim v podobě ozdobných náhrdelníků, korálů a kmenových totemů vyrobili odsouzení ve Věznici Oráčov.

Petra Gregová

Za krásami Beskyd

KARVINÁ • Také letos se mohly děti zaměstnanců Věznice Karviná zúčastnit letního tábora v Jablunkově-Návsí. Umožnila jim to dohoda, kterou věznice uzavřela s Domem dětí a mládeže Bohumín. Její součástí je také pomoc odsouzených při stavbě stanové základny a terénních úpravách jejího okolí.

Marcela Struharová

ČESKÉ VĚZEŇSTVÍ č. 4/2006. Časopis vychází šestkrát ročně.

Vydavatel: Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, IČ 00212423;

Vedoucí oddělení pro vztahy s veřejností: Ing. Miroslav Jílek;

Šéfredaktorka: Mgr. Eva Montgomeryová;

Foto: Vězeňská služba České republiky;

Odborní konzultanti: JUDr. Jana Hladíková, plk. Mgr. Milan Hospodka, plk. PhDr. Miloslav Jůzl, Ph.D., Ing. Aleš Kadlec, JUDr. Jaroslava Kubátová, plk. JUDr. Miloslav Mádle, plk. Mgr. Stanislav Prchal, JUDr. Petr Veit, CSc.;

Adresa redakce: Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, poštovní příhrádka 3, PSČ 140 67 Praha 4; redakce-cv@grvs.justice.cz; telefon 244 024 111 (ústředna), 244 024 412, 244 024 415, fax: 241 409 072; http://www.vscr.cz;

Distribuce časopisu, objednávky a předplatné: Martina Redlichová, tel.: 244 024 407, fax: 244 024 403, e-mail: MRedlichova@grvs.justice.cz;

Roční předplatné: 174 Kč vč. DPH;

Výroba: P+B agentura a vydavatelství; Informica Graphics, s. r. o., Jiří Věbr; tiskárna PeMa;

Publikování údajů a článků z Českého vězeňství není dovoleno bez souhlasu redakce.

© Vězeňská služba České republiky, Praha 2006, Registrační značka MK ČR 6334, ISSN 1213-9297;

Uzávěrka vydání: 31. července 2006.

Tesáno do kamene

Autor výstavy s jedním ze svých obrazů

BRNO • Někteří umělci ve vězení s tvorbou skončí, jiní právě tam objeví své výtvarné nadání. To je i případ 39letého odsouzeného J. M., který ve dnech od 29. 5.–2. 6. 2006 uspořádal ve VV Brno za podpory jejího vedení svou první výstavu s názvem Tesáno do kamene. Autor představil celkem třicet nástěnných reliéfů starého Egypta, vyrobených z umělého kamene. O výstavu byl mezi vězni i zaměstnanci zájem, informovali o ní Lidové noviny a ČTK.

PhDr. Soňa Haluzová

Ramesse IV. – Reliéfní zlomek s tváří Ramesse IV., který má na hlavě typickou pokrývku „nemes“

Achnaton a Smenchkare – dva panovníci z tzv. Amarnského období náboženské reformy

Vedžo – jeden z prvních králů 1. dynastie, za jehož vlády postihl Egypt veliký hlad

Ptahhotep – první ministr faraona Džedkare a starosta města Mennofer (Memfis)

Achnaton – král 18. dynastie (1353 př. n. l.–1335 př. n. l., Nová říše). Je znám jako náboženský reformátor

Nefertiti – hlavní manželka krále Achnatona. Byla zavražděna a zemřela v zapomnění

